

Europeiska unionens officiella tidning

L 309

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

19 november 2013

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1159/2013 av den 12 juli 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 911/2010 om det europeiska jordövervakningsprogrammet (GMES) genom att fastställa registrerings- och licensvillkoren för GMES-användare och kriterier för begränsning av tillgången till särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster ⁽¹⁾ 1
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1160/2013 av den 7 november 2013 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Rigotte de Condrieu (SUB)] 7
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1161/2013 av den 7 november 2013 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Pecorino di Picinisco (SUB)] 9
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1162/2013 av den 7 november 2013 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Puzzzone di Moena/Spretz Tzaorì (SUB)] 11
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1163/2013 av den 7 november 2013 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Mohant (SUB)] 13
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1164/2013 av den 7 november 2013 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Waterford Blaa/Blaa (SGB)] 15

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1165/2013 av den 18 november 2013 om godkännande av det verksamma ämnet apelsinolja i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ⁽¹⁾** 17
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1166/2013 av den 18 november 2013 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 vad gäller villkoren för godkännande av det verksamma ämnet diklorprop-P ⁽¹⁾** 22
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1167/2013 av den 18 november 2013 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 25

BESLUT

2013/664/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 25 juli 2012 om åtgärd SA.23324 – C 25/07 (f.d. NN 26/07) – Finland Finavia, Airpro och Ryanair – Tammerfors-Birkala flygplats [delgivet med nr C(2012) 5036] ⁽¹⁾**..... 27

2013/665/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 17 juli 2013 om det statliga stöd SA.33726 (11/C) [f.d. SA.33726 (11/NN)] som Italien har genomfört (uppskov med mjölkavgiften i Italien) [delgivet med nr C(2013) 4046]** 40

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

2013/666/EU:

- ★ **Beslut nr 4/2013 av AVS–EU-ambassadörskommitténs av den 7 november 2013 om utnämning av ledamöter i styrelsen för Teknikcentrumet för jordbruks- och landsbygdssamarbete** 49

2013/667/EU:

- ★ **Beslut nr 5/2013 av AVS–EU-ambassadörskommittén av den 7 november 2013 om stadgarna för Teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete** 50

Rättelser

- ★ **Rättelse till rådets förordning (EU) nr 566/2012 av den 18 juni 2012 om ändring av förordning (EG) nr 975/98 om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som skall sättas i omlopp (EUT L 169 av den 29.6.2012)** 55

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 1159/2013

av den 12 juli 2013

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 911/2010 om det europeiska jordövervakningsprogrammet (GMES) genom att fastställa registrerings- och licensvillkoren för GMES-användare och kriterier för begränsning av tillgången till särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

kommissionens meddelande *En digital agenda för Europa* ⁽⁵⁾ av den 26 augusti 2010.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

(3) Registrerings- och licensvillkoren för GMES-användare bör fastställas och kriterierna för begränsning av tillgången till särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster bör specificeras. Villkoren för tillgång till andra data och annan information som används som indata till GMES-tjänsterna bör fastställas av leverantörerna.

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 911/2010 av den 22 september 2010 om det europeiska jordövervakningsprogrammet (GMES) och dess inledande driftsfas (2011–2013) ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2, och

(4) Kommissionen har i sitt meddelande av den 28 oktober 2009, *Global övervakning för miljö och säkerhet (GMES): Utmaningar och nästa etapp för rymdkomponenten* ⁽⁶⁾, tillkännagett sin avsikt att fortsätta genomförandet av en fri och öppen tillgångspolicy vad gäller Sentinel satelliterna.

av följande skäl:

(1) GMES data- och informationspolicy bör vara förenlig med unionens övriga relevanta politiska insatser, instrument och åtgärder. Den bör särskilt överensstämma med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) ⁽²⁾. Policyn bör också överensstämma med rättigheter och principer i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av privatlivet, skydd av personuppgifter, skydd av immateriella rättigheter, frihet för vetenskap och konst och näringsfrihet.

(5) Tillgången till data från Sentinel satelliterna bör vara fri, fullständig och öppen, i linje med de gemensamma principerna för en Sentinel datapolicy ⁽⁷⁾, som antagits av Europeiska rymdorganisationens programråd för jordobservation.

(2) GMES data- och informationspolicy bör starkt bidra till unionens strategi för öppna data, som inleddes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn ⁽³⁾ och förstärktes genom kommissionens beslut 2011/833/EU av den 12 december 2011 om vidareutnyttjande av kommissionens dokument ⁽⁴⁾ som antagits inom ramen för

(6) Tredjeländer och internationella organisationer som bidrar till driften av GMES i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 911/2010 bör ha tillgång till särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster på samma villkor som medlemsstaterna.

(7) Som anges i skäl 28 i förordning (EU) nr 911/2010 bör GMES betraktas som ett europeiskt bidrag till uppbyggnaden av det globala systemet av jordobservationssystem (GEOSS). Därför bör GMES öppna spridningspolicy vara helt förenlig med GEOSS principer för datadelning.

⁽¹⁾ EUT L 276, 20.10.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 108, 25.4.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 90.

⁽⁴⁾ EUT L 330, 14.12.2011, s. 39.

⁽⁵⁾ KOM(2010) 245 slutlig/2, 26.8.2010.

⁽⁶⁾ KOM(2009) 589 slutlig.

⁽⁷⁾ ESA/PB-EO(2009)98, rev. 1.

- (8) För att uppfylla de mål för GMES data- och informationspolicy som anges i artikel 9 i förordning (EU) nr 911/2010 bör användare få nödvändiga tillstånd för att i största möjliga omfattning använda särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster. Användare bör också ha rätt att sprida dessa data och denna information vidare, med eller utan ändringar.
- (9) Särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster bör vara kostnadsfria för att användare ska kunna dra nytta av de sociala fördelarna med en ökad användning av särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster.
- (10) GMES öppna spridningspolicy kan ses över och om nödvändigt anpassas med hänsyn till användarnas behov, jordobservationsbranschens behov och den tekniska utvecklingen.
- (11) Med hänsyn till intresset av en omfattande spridning av GMES-data och GMES-information, är det lämpligt att inte ge någon uttrycklig eller underförstådd garanti, inbegripet när det gäller kvalitet eller lämplighet för alla ändamål.
- (12) Kommissionen bör begränsa den öppna spridningen inom GMES om en fri, fullständig och öppen tillgång till vissa särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster skulle påverka de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såsom rätten till privatliv, skydd av personuppgifter eller immateriella rättigheter för data som används som indata i framställningen av GMES-tjänster.
- (13) Vid behov bör begränsningar skydda unionens säkerhetsintressen samt medlemsstaternas nationella säkerhetsintressen. När det gäller nationella säkerhetsintressen bör sådana begränsningar vara förenliga med skyldigheterna för de medlemsstater som har anslutit sig till en gemensam försvarsorganisation genom internationella avtal. Bedömningen av känslighetskriterierna för att begränsa spridningen av särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster bör säkerställa en förhandsbedömning av säkerhetsfrågor som möjliggör oavbruten leverans av särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster.
- (14) I känslighetskriterierna bör hänsyn tas till olika parametrar som sannolikt kommer att medföra en risk för säkerheten i unionen eller dess medlemsstater. Hot mot kritisk infrastruktur, enligt definitionen i artikel 2 a i rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna ⁽¹⁾, bör ses som ett viktigt känslighetskriterium.
- (15) Om det är nödvändigt bör medlemsstaterna kunna begära att begränsningar tillämpas på tillgången till vissa särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster. Vid handläggning av en sådan begäran, eller på eget initiativ bör kommissionen garantera snabba och effektiva åtgärder för att skydda unionens eller medlemsstaternas säkerhetsintressen och samtidigt sträva efter minsta möjliga avbrott i flödet av data och information till användarna.
- (16) Plattformarna för spridning av GMES-data kan ställas inför tekniska begränsningar som gör det omöjligt att uppfylla alla förfrågningar om data eller information. I sådana undantagsfall bör den tekniska tillgängligheten av särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster reserveras för användare från länder och internationella organisationer som bidrar till driften av GMES verksamhet så att driftskontinuitet säkerställs. Om så är lämpligt bör någon form av registrering göras till villkor för fördelen att kunna reservera tjänster. En sådan reservation bör inte hindra användare som har erhållit data eller information enligt denna reservation från att utöva de rättigheter som ges enligt denna förordning, inklusive rätten att sprida sådana data eller sådan information vidare.
- (17) Fyra nivåer av registrering av användarna bör tillhandahållas för tillgången till särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster. För det första, med hänsyn till intresset av en bred användning av särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster, bör sök- och visningstjänster i den mening som avses i artikel 11.1 a och b i direktiv 2007/2/EG tillhandahållas utan registrering. För det andra bör det vara möjligt att kräva en förenklad registrering vad gäller nedladdningstjänster i den mening som avses i artikel 11.1 c i direktiv 2007/2/EG. Registreringsförfarandet bör inte avskräcka användare från tillgång till data och information, men bör vara möjligt att använda för att samla in användarstatistik. För det tredje bör en mellannivå för registrering möjliggöra genomförandet av reservation av tillgång för vissa grupper av användare. För det fjärde bör ett strikt registreringsförfarande användas vid behov för att begränsa tillgången av säkerhetsskäl som kräver att användaren entydigt identifieras.

(1) EUT L 345, 23.12.2008, s. 75.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs följande:

- Villkoren för en fullständig och öppen tillgång till information framställd genom GMES-tjänsterna och data insamlade genom GMES särskilda infrastruktur.
- Kriterier för begränsning av tillgången till denna information och dessa uppgifter.
- Villkor för registrering av GMES-användare.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- GMES-tjänster*: den tjänstekomponent som avses i artikel 2.2 a i förordning (EU) nr 911/2010.
- information från GMES-tjänster*: information och tillhörande metadata framställd genom GMES-tjänsterna.
- särskilda GMES-data*: data insamlade genom GMES särskilda infrastruktur och tillhörande metadata.
- metadata*: strukturerad information om data eller information som möjliggör sökning, inventering och användning.
- GMES-spridningsplattform*: tekniska system som används för att sprida särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster till användare.
- söktjänster*: söktjänster enligt definitionen i artikel 11.1 a i direktiv 2007/2/EG.
- visningstjänster*: visningstjänster enligt definitionen i artikel 11.1 b i direktiv 2007/2/EG.
- nedladdningstjänster*: nedladdningstjänster enligt definitionen i artikel 11.1 c i direktiv 2007/2/EG.

KAPITEL 2

ÖPPEN SPRIDNING FÖR SÄRSKILDA GMES-DATA OCH INFORMATION FRÅN GMES-TJÄNSTERNA

Artikel 3

Principer för öppen spridning

Användare ska ha fri, fullständig och öppen tillgång till särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster på de villkor som fastställs i artiklarna 4–10, med förbehåll för de begränsningar som fastställs i artiklarna 11–16.

Artikel 4

Finansiella villkor

Fri tillgång ska ges till särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster som görs tillgängliga genom GMES-spridningsplattformar enligt de fördefinierade tekniska villkor som avses i artikel 5.1.

Artikel 5

Villkor avseende egenskaper, format och spridningsform

1. För varje typ av särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster ska leverantörer av dessa uppgifter och denna information under kommissionens överinseende fastställa minst en uppsättning av egenskaper, format och spridningsform och meddela denna definition på GMES-spridningsplattformarna.

2. Särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster ska uppfylla kraven i direktiv 2007/2/EG i den utsträckning som dessa data och denna information omfattas av de bestämmelserna.

Artikel 6

Villkor avseende GMES spridningsplattformar

Särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster ska spridas till användare genom GMES-spridningsplattformar som tillhandahålls av kommissionen eller står under dess överinseende.

Artikel 7

Villkor avseende användning

1. Tillgång till särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster ska ges för följande användning i den mån det är lagligt:

- Reproduktion.
- Spridning.
- Offentliggörande.
- Anpassning, ändring och kombination med andra data och annan information.
- Någon kombination av leden a–d.

2. Särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster får användas i hela världen under obegränsad tid.

Artikel 8

Villkor avseende information som användare ska lämna

1. När särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster sprids eller offentliggörs till allmänheten, ska användarna informera allmänheten om källan till dessa data och denna information.

2. Användarna ska försäkra sig om att inte ge intryck av att unionen officiellt skulle stödja användarens verksamhet.

3. Om data eller information har anpassats eller ändrats ska användarna tydligt ange detta.

Artikel 9

Avsaknad av garanti

Särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster tillhandahålls till användarna utan någon form av uttrycklig eller underförstådd garanti, inbegripet när det gäller kvalitet och lämplighet för varje slags ändamål.

Artikel 10

Villkor i händelse av begränsningar av den öppna spridningen

Om kommissionen begränsar tillgången till särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster till vissa användare i enlighet med artikel 12, ska dessa användare registrera sig enligt ett förfarande som gör det möjligt att entydigt identifiera dem innan de får tillgång.

KAPITEL 3

BEGRÄNSNINGAR

Artikel 11

Motstridiga rättigheter

Om den öppna spridningen av vissa särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster strider mot internationella avtal eller skyddet av immateriella rättigheter kopplade till data och information som används som indata i framställningen av information från GMES-tjänster, eller på ett oproportionerligt sätt skulle påverka rättigheterna och principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såsom rätten till privatliv eller skyddet av personuppgifter, ska kommissionen vidta nödvändiga åtgärder enligt artikel 13.1 i förordning (EU) nr 911/2010 i syfte att undvika eventuella konflikter eller begränsa spridningen i fråga av särskilda GMES-data eller information från GMES-tjänster.

Artikel 12

Skydd av säkerhetsintressen

1. Om den öppna spridningen av särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster utgör en oacceptabel grad av risk för unionens eller medlemsstaternas säkerhetsintressen på grund av känsligheten hos dessa data eller denna information ska kommissionen begränsa spridningen enligt artikel 13.1 i förordning (EU) nr 911/2010.

2. Kommissionen ska bedöma känsligheten hos särskilda GMES-data och information från GMES-tjänster med hjälp av de kriterier som anges i artiklarna 13–16.

Artikel 13

Känslighetskriterier för särskilda GMES-data

1. Om särskilda GMES-data framställs av ett rymdbaserat observationssystem som har åtminstone en av de egenskaper som förtecknas i bilagan, ska kommissionen bedöma datakänsligheten på grundval av följande kriterier:

a) Tekniska egenskaper hos data, inbegripet rumslig upplösning och spektralband.

b) Tiden mellan förvärv och spridning av data.

c) Förekomsten av väpnade konflikter, hot mot internationell eller regional fred och säkerhet eller hot mot kritisk infrastruktur i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2008/114/EG på det område som de särskilda GMES-data rör.

d) Förekomsten av brister i säkerheten eller en trolig användning av särskilda GMES-data för taktisk eller operativ verksamhet som skadar unionens, dess medlemsstaters eller internationella partner säkerhetsintressen.

2. Om särskilda GMES-data framställs av ett rymdbaserat observationssystem som inte har någon av de egenskaper som förtecknas i bilagan, ska de särskilda GMES-data antas inte vara känsliga.

Artikel 14

Känslighetskriterier för information från GMES-tjänster

Kommissionen ska bedöma känsligheten hos information från GMES-tjänster med hjälp av följande kriterier:

a) Känsligheten hos indata som används i framställningen av information från GMES-tjänster.

b) Tiden mellan förvärv av indata och spridning av information från GMES-tjänster.

c) Förekomsten av väpnade konflikter, hot mot internationell eller regional fred och säkerhet eller hot mot kritisk infrastruktur i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2008/114/EG på det område som informationen från GMES-tjänster rör.

d) Förekomsten av brister i säkerheten eller en trolig användning av information från GMES-tjänster för taktisk eller operativ verksamhet som skadar unionens, dess medlemsstaters eller internationella partner säkerhetsintressen.

Artikel 15

Begäran om förnyad bedömning av känslighet

Om de villkor under vilka bedömningen enligt artikel 13 eller 14 gjordes har ändrats, får kommissionen göra en förnyad bedömning av känsligheten hos särskilda GMES-data eller information från GMES-tjänster på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat, i syfte att begränsa, tillfälligt avbryta eller tillåta förvärv av särskilda GMES-data eller information från GMES-tjänster. Om en medlemsstat har lämnat in en begäran, ska kommissionen ta hänsyn till den begärda begränsningens tidsgränser och omfattning.

*Artikel 16***Avvägning av intressen**

1. Vid bedömningen av känsligheten hos särskilda GMES-data eller information från GMES-tjänster i enlighet med artikel 12, ska säkerhetsintressen vägas mot användarnas intressen och de miljömässiga, samhälls- och ekonomiska fördelarna av insamling, framställning och spridning av dessa data och denna information.

2. Kommissionen ska vid säkerhetsbedömningen överväga om begränsningar kommer att visa sig verkningsfulla om liknande data ändå finns tillgängliga från andra källor.

KAPITEL 4

RESERVATION AV TILLGÅNG OCH REGISTRERING*Artikel 17***Reservation av tillgång**

1. Om önskemål om tillgång överstiger kapaciteten hos GMES-spridningsplattformarna, får tillgången till GMES-resurser reserveras för någon av följande användare:

- a) Offentliga tjänster, näringslivet, forskningsorganisationer och medborgare i unionen.
- b) Offentliga tjänster, näringslivet, forskningsorganisationer och medborgare i tredjeländer som bidrar till driften av GMES.

c) Internationella organisationer som bidrar till driften av GMES.

2. De användare för vilka tillgången reserveras i enlighet med punkt 1 ska registrera sig för att få tillgång och lämna uppgifter om sin identitet, kontaktuppgifter, verksamhetsområde och etableringsland.

*Artikel 18***Registrering**

1. För att få tillgång till nedladdningstjänster ska användare registrera sig på nätet på GMES-spridningsplattformar. Registreringen ska vara kostnadsfri. Användare är skyldiga att registrera sig endast en gång och ska automatiskt accepteras. För registreringsförfarandet krävs följande:

- a) Att användaren skapar ett användarkonto med ett lösenord,
 - b) Statistiska uppgifter begränsade till högst 10 poster som lämnas av användaren.
2. Ingen registrering ska krävas för söktjänster och visnings-tjänster.

KAPITEL 5

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 19*

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 juli 2013.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

Egenskaper hos rymdbaserade observationssystem som avses i artikel 13

- a) Systemet har teknisk kapacitet att generera data med en geometrisk upplösning av 2,5 meter eller mindre i minst en horisontell riktning.
 - b) Systemet har teknisk kapacitet att generera data med en geometrisk upplösning av 5 meter eller mindre i minst en horisontell riktning i spektralområdet 8–12 mikrometer (termisk infraröd).
 - c) Systemet har teknisk kapacitet att generera data med en geometrisk upplösning av 3 meter eller mindre i minst en horisontell riktning i spektralområdet 1 millimeter–1 meter (mikrovågor).
 - d) Systemet har mer än 49 spektralkanaler och teknisk kapacitet att generera data med en geometrisk upplösning av 10 meter eller mindre i minst en horisontell riktning i minst en spektralkanal.
-

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1160/2013**av den 7 november 2013****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Rigotte de Condrieu (SUB)]**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Frankrikes ansökan om registrering av beteckningen "Rigotte de Condrieu" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör beteckningen "Rigotte de Condrieu" registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 november 2013.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 130, 7.5.2013, s. 15.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.3. Ost

FRANKRIKE

Rigotte de Condrieu (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1161/2013**av den 7 november 2013****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Pecorino di Picinisco (SUB)]**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Italiens ansökan om registrering av beteckningen "Pecorino di Picinisco" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EG) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör beteckningen "Pecorino di Picinisco" registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 november 2013.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 57, 27.2.2013, s. 28.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.3. Ost

ITALIEN

Pecorino di Picinisco (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1162/2013**av den 7 november 2013****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Puzzone di Moena/Spretz Tzaori (SUB)]**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Italiens ansökan om registrering av beteckningen "Puzzone di Moena"/"Spretz Tzaori" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör beteckningen "Puzzone di Moena"/"Spretz Tzaori" registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 november 2013.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 77, 15.3.2013, s. 21.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.3. Ost

ITALIEN

Puzzone di Moena/Spretz Tzaori (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1163/2013**av den 7 november 2013****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Mohant (SUB)]**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitets-
ordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt ar-
tikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr
1151/2012 har Sloveniens ansökan om registrering av
beteckningen "Mohant" offentliggjorts i *Europeiska unio-
nens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr
1151/2006 har inkommit till kommissionen och därför
bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska
föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att
den har offentliggjorts i *Europeiska unionens tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 november 2013.

På kommissionens vägar

För ordföranden

Dacian CIOLOȘ

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 160, 6.6.2013, s. 7.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.3. Ost

SLOVENIEN

Mohant (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1164/2013**av den 7 november 2013****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Waterford Blaa/Blaa (SGB)]**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitets-
ordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt ar-
tikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr
1151/2012 har Irlands ansökan om registrering av be-
teckningen "Waterford Blaa" "Blaa" offentliggjorts i *Euro-
peiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr
1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför
bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska
föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att
den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 november 2013.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 134, 14.5.2013, s. 49.

BILAGA

Jordbruksprodukter och livsmedel som anges i punkt I i bilaga I till förordning (EU) nr 1151/2012:

Klass 2.4. Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror

IRLAND

Waterford Blaa/Blaa (SGB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1165/2013

av den 18 november 2013

om godkännande av det verksamma ämnet apelsinolja i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG⁽¹⁾, särskilt artiklarna 13.2 och 78.2, och

av följande skäl:

- (1) Vad gäller förfarandet och villkoren för godkännande ska direktiv 91/414/EEG⁽²⁾ i enlighet med artikel 80.1 a i förordning (EG) nr 1107/2009 tillämpas på de verksamma ämnen för vilka ett beslut har antagits i enlighet med artikel 6.3 i det direktivet före den 14 juni 2011. För apelsinolja uppfylls villkoren i artikel 80.1 a i förordning (EG) nr 1107/2009 genom kommissionens beslut 2009/438/EG⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG tog Frankrike den 22 februari 2008 emot en ansökan från Oro Agri om införande av det verksamma ämnet apelsinolja i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Genom beslut 2009/438/EG bekräftades att dokumentationen var fullständig, dvs. att den i princip kunde anses uppfylla uppgiftskraven i bilagorna II och III till direktiv 91/414/EEG.
- (3) Effekterna av detta verksamma ämne på människors och djurs hälsa och på miljön har bedömts i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.2 och 6.4 i direktiv 91/414/EEG för de användningsområden som sökanden

har föreslagit. Den rapporterade medlemsstaten överlämnade ett utkast till bedömningsrapport den 12 augusti 2009. I enlighet med artikel 11.6 i kommissionens förordning (EU) nr 188/2011⁽⁴⁾ begärdes kompletterande uppgifter från sökanden den 13 juni 2012. Frankrikes utvärdering av de kompletterande uppgifterna lämnades i form av ett uppdaterat utkast till bedömningsrapport i november 2012.

- (4) Utkastet till bedömningsrapport granskades av medlemsstaterna och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*). Myndigheten lade fram sin slutsats⁽⁵⁾ om riskbedömningen av bekämpningsmedel med det verksamma ämnet apelsinolja för kommissionen den 1 mars 2013. Medlemsstaterna och kommissionen granskade utkastet till bedömningsrapport och myndighetens slutsats i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och en rapport färdigställdes den 3 oktober 2013 i form av kommissionens granskningsrapport om apelsinolja.
- (5) De olika undersökningar som gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller apelsinolja i allmänhet kan antas uppfylla kraven i artikel 5.1 a och b samt 5.3 i direktiv 91/414/EEG, särskilt när det gäller de användningsområden som undersökts och som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Apelsinolja bör därför godkännas.
- (6) I enlighet med artikel 13.2 i förordning (EG) nr 1107/2009 jämförd med artikel 6 i samma förordning och mot bakgrund av aktuella vetenskapliga och tekniska rön är det dock nödvändigt att införa vissa villkor och restriktioner. Framst bör ytterligare bekräftande uppgifter krävas in.
- (7) Innan ett godkännande beviljas bör medlemsstaterna och berörda parter medges en rimlig tidsfrist för att anpassa sig till de nya krav som följer av godkännandet.

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2009/438/EG av den 8 juni 2009 om ett principiellt erkännande av fullständigheten hos den dokumentation som lämnats in för detaljerad granskning inför ett eventuellt införande av apelsinolja i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 145, 10.6.2009, s. 47).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 188/2011 av den 25 februari 2011 om genomförandebestämmelser för rådets direktiv 91/414/EEG rörande förfarandet för bedömning av verksamma ämnen som inte salufördes två år efter datum för anmälan av det direktivet (EUT L 53, 26.2.2011, s. 51).

⁽⁵⁾ *The EFSA Journal*, vol. 11(2013):2, artikelnr 3090. Tillgänglig på www.efsa.europa.eu

- (8) Utan att det påverkar tillämpningen av de skyldigheter som anges i förordning (EG) nr 1107/2009 som en följd av godkännandet och med hänsyn till den specifika situation som uppstår genom övergången från direktiv 91/414/EEG till förordning (EG) nr 1107/2009 bör dock följande gälla. Medlemsstaterna bör medges en sexmånadersperiod efter godkännandet för att se över godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller apelsinolja. Medlemsstaterna bör i förekommande fall ändra, ersätta eller återkalla godkännanden. Genom undantag från tidsfristen bör i enlighet med direktiv 91/414/EEG en längre period medges för inlämnande och bedömning av den fullständiga dokumentationen enligt bilaga III för varje växtskyddsmedel och för varje avsett användningsområde i överensstämmelse med de enhetliga principerna.
- (9) Erfarenheter från upptaganden i bilaga I till direktiv 91/414/EEG av verksamma ämnen som bedömts enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 ⁽¹⁾ har visat att det kan uppstå svårigheter vid tolkningen av de skyldigheter som innehavarna av befintliga godkännanden har i fråga om tillgången till uppgifter. För att ytterligare svårigheter ska undvikas förefaller det därför nödvändigt att klargöra medlemsstaternas skyldigheter, särskilt skyldigheten att kontrollera att innehavarna av ett godkännande kan visa att de har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet. Detta klargörande innebär dock inte att medlemsstaterna eller innehavarna av godkännanden åläggs några nya skyldigheter jämfört med dem som de åläggs i de direktiv om ändring av bilaga I till det direktivet som hittills har antagits eller i förordningarna om godkännande av verksamma ämnen.
- (10) I enlighet med artikel 13.4 i förordning (EG) nr 1107/2009 bör bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ⁽²⁾ ändras i enlighet med detta.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Godkännande av verksamt ämne

Det verksamma ämnet apelsinolja enligt specifikationen i bilaga I godkänns under förutsättning att de villkor som anges i den bilagan uppfylls.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden (EGT L 366, 15.12.1992, s. 10).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 av den 25 maj 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller förteckningen över godkända verksamma ämnen (EUT L 153, 11.6.2011, s. 1).

Artikel 2

Ny prövning av växtskyddsmedel

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009 vid behov ändra eller återkalla befintliga godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller apelsinolja som verksamt ämne senast den 31 oktober 2014.

Senast detta datum ska medlemsstaterna särskilt ha kontrollerat att villkoren i bilaga I till den här förordningen är uppfyllda, med undantag av villkoren i kolumnen om särskilda bestämmelser i den bilagan, samt att innehavaren av godkännandet har eller har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 91/414/EEG i enlighet med villkoren i artikel 13.1–13.4 i det direktivet och artikel 62 i förordning (EG) nr 1107/2009.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna för varje godkänt växtskyddsmedel som innehåller apelsinolja, antingen som enda verksamma ämne eller som ett av flera verksamma ämnen som alla senast den 30 april 2014 förtecknats i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011, ta upp växtskyddsmedlet till ny prövning enligt de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009, på grundval av dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till direktiv 91/414/EEG och med hänsyn till kolumnen om särskilda bestämmelser i bilaga I till den här förordningen. På grundval av denna prövning ska medlemsstaterna fastställa om växtskyddsmedlet uppfyller kraven i artikel 29.1 i förordning (EG) nr 1107/2009.

Därefter ska medlemsstaterna

- a) om det gäller ett växtskyddsmedel som innehåller apelsinolja som enda verksamma ämne, vid behov senast den 31 oktober 2015 ändra eller återkalla godkännandet, eller
- b) om det gäller ett växtskyddsmedel som innehåller apelsinolja som ett av flera verksamma ämnen, vid behov ändra eller återkalla godkännandet senast den 31 oktober 2015 eller vid ett datum som fastställs för en sådan ändring eller ett sådant återkallande i respektive rättsakt eller rättsakter om upptagande av ämnet eller ämnena i fråga i bilaga I till direktiv 91/414/EEG eller om godkännande av ämnet eller ämnena, beroende på vilket datum som är det senaste.

Artikel 3

Ändringar av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011

Bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

*Artikel 4***Ikraftträdande och tillämpningsdatum**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 maj 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 november 2013.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA I

Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
<p>Apelsinolja</p> <p>CAS-nr 8028-48-6</p> <p>(apelsinextrakt)</p> <p>5989-27-5 (D-limonen)</p> <p>CIPAC-nr 902</p>	<p>(R)-4-isopropenyl-1-metylcyklohexen eller p-menta-1,8-dien</p>	<p>≥ 945 g/kg (av D-limonen)</p> <p>Det verksamma ämnet ska överensstämma med specifikationerna i Europeiska farmakopén 5.0 (Aurantii dulcis aetheroleum) och ISO 3140:2011(E)</p>	1 maj 2014	30 april 2024	<p>Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om apelsinolja från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 3 oktober 2013, särskilt tilläggen I och II.</p> <p>Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på följande:</p> <p>a) Skyddet av de personer som hanterar växtskyddsmedlet yrkesmässigt.</p> <p>b) Risken för fåglar och däggdjur.</p> <p>Villkoren för användning ska vid behov omfatta riskreducerande åtgärder.</p> <p>Sökanden ska inkomma med bekräftande uppgifter om följande:</p> <ol style="list-style-type: none"> Omvandlingen av metaboliterna från apelsinolja samt nedbrytningsväg och nedbrytningshastighet i marken. Valideringen av endpoints som används vid ekotoxikologisk riskbedömning. <p>Sökanden ska inkomma med uppgifterna till kommissionen, medlemsstaterna och myndigheten senast den 30 april 2016.</p>

⁽¹⁾ Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

BILAGA II

I del B i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska följande uppgifter läggas till:

Nummer	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad (*)	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
"56	Apelsinolja CAS-nr 8028-48-6 (apelsinextrakt) 5989-27-5 (D-limonen) CIPAC-nr 902	(R)-4-isopropenyl-1-metylcyclohexen eller p-menta-1,8-dien	≥ 945 g/kg (av D-limonen) Det verksamma ämnet ska överensstämma med specifikationerna i Europeiska farmakopén 5.0 (Aurantii dulcis aetheroleum) och ISO 3140:2011(E)	1 maj 2014	30 april 2024	Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om apelsinolja från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 3 oktober 2013, särskilt tilläggen I och II. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på följande: a) Skyddet av de personer som hanterar växtskyddsmedlet yrkesmässigt. b) Risken för fåglar och däggdjur. Villkoren för användning ska vid behov omfatta riskreducerande åtgärder. Sökanden ska inkomma med bekräftande uppgifter om omvandlingen av metaboliterna från apelsinolja samt nedbrytningsväg och nedbrytningshastighet i marken och om valideringen av endpoints som används vid ekotoxikologisk riskbedömning. Sökanden ska inkomma med uppgifterna till kommissionen, medlemsstaterna och myndigheten senast den 30 april 2016."

(*) Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1166/2013

av den 18 november 2013

om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 vad gäller villkoren för godkännande av det verksamma ämnet diklorprop-P

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽¹⁾, särskilt det andra alternativet i artikel 21.3 samt artikel 78.2, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens direktiv 2006/74/EG ⁽²⁾ infördes diklorprop-P som ett verksamt ämne i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG ⁽³⁾, på villkoret att de berörda medlemsstaterna ser till att den sökande på vars begäran diklorprop-P togs upp i den bilagan inkommer med ytterligare bekräftande uppgifter avseende djurs ämnesomsättning och riskbedömningen avseende akut exponering under kort tid för fåglar och akut exponering för gräsätande däggdjur.
- (2) Verksamma ämnen som tas upp i bilaga I till direktiv 91/414/EEG ska anses vara godkända enligt förordning (EG) nr 1107/2009 och förtecknas i del A i bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Sökanden lade inom tidsfristen för den rapporterade medlemsstaten Danmark fram ytterligare uppgifter i syfte att bekräfta riskbedömningen för fåglar och däggdjur vid användning på spannmål, betesmark och gräsfrögrödor.
- (4) Danmark bedömde de ytterligare uppgifter som sökanden hade lämnat in och lämnade sin bedömning i form

av ett addendum till utkastet till bedömningsrapport till övriga medlemsstater, kommissionen och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad myndigheten) den 22 juli 2011.

- (5) Kommissionen samrådde med myndigheten som lade fram ett yttrande om riskbedömningen av diklorprop-P den 13 november 2012 ⁽⁵⁾.
- (6) Mot bakgrund av de ytterligare uppgifter som sökanden lämnat ansåg kommissionen att de ytterligare bekräftande uppgifter som begärts inte hade lämnats och att en hög risk för fåglar och däggdjur endast kunde uteslutas om ytterligare restriktioner infördes.
- (7) Kommissionen uppmanade sökanden att inkomma med synpunkter på granskningsrapporten om diklorprop-P.
- (8) Det bekräftas att det verksamma ämnet diklorprop-P ska anses ha blivit godkänt enligt förordning (EG) nr 1107/2009. För att minimera fåglars och däggdjurs exponering är det dock lämpligt att ytterligare begränsa användningen av detta verksamma ämne och att införa riskreducerande åtgärder för att skydda dessa arter.
- (9) Bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (10) Medlemsstaterna bör medges tid att återkalla godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller diklorprop-P.
- (11) Eventuella anståndsperioder som medlemsstaterna har beviljat i enlighet med artikel 46 i förordning (EG) nr 1107/2009 för växtskyddsmedel som innehåller diklorprop-P bör löpa ut senast ett år efter det att respektive godkännande återkallats eller ändrats.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2006/74/EG av den 21 augusti 2006 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa diklorprop-P, metkonazol, pyrimetanol och triklopyr som verksamma ämnen (EUT L 235, 30.8.2006, s. 17).

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 av den 25 maj 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller förteckningen över godkända verksamma ämnen (EUT L 153, 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ The EFSA Journal, vol. 10(2012):11, artikelnr 2950. Tillgänglig på www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011

Del A i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Övergångsbestämmelser

Medlemsstaterna ska i enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009 vid behov ändra eller återkalla befintliga

godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller diklorprop-P som verksamt ämne senast den 9 juni 2014.

Artikel 3

Anståndsperiod

Eventuella anståndsperioder som medlemsstaterna beviljar i enlighet med artikel 46 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska vara så kortvariga som möjligt och löpa ut senast den 9 juni 2015.

Artikel 4

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 november 2013.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

I kolumnen "Särskilda bestämmelser" ska rad 133, diklorprop-P, i del A i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ersättas med följande:

"DEL A

Får endast godkännas för användning som herbicid.

För spannmål får endast behandling under våren godkännas, i mängder som inte får överstiga 800 g verksamt ämne per hektar vid varje behandling.

Behandling på betesmark ska inte tillåtas.

DEL B

Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om diklorprop-P från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 23 maj 2006, särskilt tilläggen I och II.

Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på skyddet av fåglar, däggdjur, vattenlevande organismer och växter som inte är målarter.

Villkoren för godkännande ska vid behov omfatta riskreducerande åtgärder."

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1167/2013**av den 18 november 2013****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 november 2013.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	AL	46,1
	MA	40,6
	MK	55,3
	TR	116,2
	ZZ	64,6
0707 00 05	AL	45,1
	MK	57,9
	TR	126,2
	ZZ	76,4
0709 93 10	MA	86,2
	TR	152,0
	ZZ	119,1
0805 20 10	MA	80,7
	ZZ	80,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	78,7
	TR	69,3
	UY	56,3
	ZZ	68,1
0805 50 10	TR	71,5
	ZZ	71,5
0806 10 10	BR	245,1
	LB	251,9
	PE	258,8
	TR	163,3
	US	347,2
	ZZ	253,3
0808 10 80	BR	93,9
	CL	102,3
	MK	38,5
	NZ	93,9
	US	181,0
	ZA	200,2
0808 30 90	ZZ	118,3
	CN	57,5
	TR	128,9
	ZZ	93,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 25 juli 2012

om åtgärd SA.23324 – C 25/07 (f.d. NN 26/07) – Finland Finavia, Airpro och Ryanair – Tammerfors-Birkala flygplats

[delgivet med nr C(2012) 5036]

(Endast de finska och svenska versionerna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2013/664/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med ovannämnda bestämmelser ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig⁽¹⁾, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) I februari 2005 mottog kommissionen ett klagomål från Blue1 Oy (nedan kallat *Blue1*), ett finskt flygbolag som ingår i SAS-koncernen. Blue1 hävdade bland annat att Ryanair Ltd. (nedan kallat *Ryanair*) mottar stöd genom att de flygplatsavgifter som företaget betalar på flygplatsen Tammerfors-Birkala flygplats (nedan kallad *TMB-flygplatsen* eller *flygplatsen*) är alltför låga.
- (2) Kommissionen uppmanade genom skrivelser av den 2 mars 2005 och den 23 maj 2006 Finland att lämna ytterligare information med avseende på klagomålet. Finland svarade genom skrivelser av den 27 april 2005 och den 27 juli 2006.
- (3) Genom en skrivelse av den 10 juli 2007 underrättade kommissionen Finland om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)⁽²⁾ (nedan kallat *beslutet om att inleda förfarandet*) beträffande avtalet mellan Airpro Oy och Ryanair och beträffande Finavias och Airpro Oys lågprisstrategi vid TMB-flygplatsen. Finland lämnade den 28 november 2007 sina synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet.
- (4) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽³⁾. Kommis-

sionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärden i fråga inom en månad från offentliggörandet.

- (5) Kommissionen mottog synpunkter från fyra berörda parter (Ryanair, SAS-koncernen, Air France och Association of European Airlines). Synpunkterna vidarebefordrades till Finland genom en skrivelse av den 13 februari 2008. Finland gavs möjlighet att bemöta dessa synpunkter inom en månad. Finland inkom med sina synpunkter den 15 april 2008.
- (6) Genom en skrivelse av den 25 juni 2010 begärde kommissionen ytterligare upplysningar. Finland svarade genom en skrivelse av den 1 juli 2010. Genom en skrivelse av den 5 april 2011 begärde kommissionen ytterligare information beträffande flygplatsens finansiering. Finland svarade genom en skrivelse av den 5 maj 2011. Finlands svar var emellertid ofullständigt. Kommissionen skickade därför en påminnelse genom en skrivelse av den 23 maj 2011 i enlighet med artikel 10.3 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999⁽⁴⁾ om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (nedan kallad *procedurförordningen*). Finland svarade genom en skrivelse av den 15 juni 2011.

2. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDERNA OCH SKÄLEN ATT INLEDA FÖRFARANDET

2.1. Bakgrund till undersökningen

TMB-flygplatsen

- (7) TMB-flygplatsen ligger i Birkala, 13 km sydväst om staden Tammerfors i södra Finland. Det är den tredje största flygplatsen i Finland (mätt i antal passagerare, se tabell under skäl 10 nedan). Utöver den civila luftfarten fungerar flygplatsen även som bas för det finska flygvapnet.

⁽¹⁾ EUT C 244, 18.10.2007, s. 13.

⁽²⁾ Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ersatts av artikel 107 respektive 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut bör hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget i förekommande fall förstås som hänvisningar till artikel 87 respektive 88 i EG-fördraget.

⁽³⁾ Se fotnot 2.

⁽⁴⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

(8) TMB-flygplatsen har två passagerarterminaler:

— Terminal 1 (nedan även kallad T1) byggdes 1998 och används för närvarande av Finnair, Flybe, SAS, Blue1 och Air Baltic. År 2003 hade T1 en kapacitet på 550 000 passagerare per år.

— Terminal 2 (nedan även kallad T2) användes ursprungligen som lasthangar av DHL och gjordes (sedan den blivit ledig 2002) om till lågpristerminal. T2 används för närvarande endast av Ryanair. T2-terminalens kapacitet är 425 000 passagerare per år.

(9) Med undantag för T2 ägs och drivs TMB-flygplatsen av Finavia Oyj (nedan kallat *Finavia*)⁽⁵⁾. Finavia hyr ut T2 till sitt dotterbolag Airpro (nedan kallat *Airpro*)⁽⁶⁾. Airpro driver terminalen och tillhandahåller marktjänster vid denna terminal. Airpro har vidare ingått ett [...] (*) avtal med Ryanair som trädde i kraft den 3 april 2003.

(10) Passagerartrafiken vid flygplatsen ökade från 304 025 år 2003 till 617 397 år 2010. Detta berodde på passagerarutvecklingen vid T2. År 2010 uppgick Ryanairs andel av passagerarna vid TMB-flygplatsen till omkring [...]. I följande tabell sammanfattas passagerarutvecklingen vid TMB-flygplatsen under perioden 2003–2010:

År	Antal passagerare T1	Antal passagerare T2	Totalt antal passagerare vid TMB-flygplatsen
2003	[...]	[...]	304 025
2004	[...]	[...]	495 892
2005	[...]	[...]	597 102
2006	[...]	[...]	632 010
2007	[...]	[...]	687 711

⁽⁵⁾ Fram till slutet av 2009 var Finavia Oyj (tidigare Luftfartsverket) ett statligt företag. Den 1 januari 2010 ombildades Finavia till ett aktiebolag enligt lag nr 877/2009 om ombildning av Luftfartsverket till aktiebolag (877/2009). Finavia förvaltar 25 flygplatser i Finland. Det finns endast tre finska flygplatser som inte förvaltas av Finavia. Utöver driften av finska flygplatser tillhandahåller Finavia flygtrafik-tjänster vid Finavias flygplatser och är även ansvarigt för kontrollen av det finska luftrummet. Finavias fastighetsverksamhet sköts av Finavias dotterbolag Lentoasemakiinteistö Oyj. Företaget erbjuder tjänster för företag som är verksamma vid flygplatsen, utvecklar byggprojekt och är ägare till lokalerna vid flygplatserna. http://www.finavia.fi/about_finavia/finavia-in-brief/organization

⁽⁶⁾ Airpro Oy är ett helägt dotterbolag till Finavia (100 %). Det utvecklar och tillhandahåller flygplats- och resetjänster vid Finavias flygplatser. Airpro har ett dotterbolag som tillhandahåller marktjänster som heter RTG Ground Handling Ltd. För ytterligare information, se även <http://www.airpro.fi/airpro-ld>

(*) Affärshemlighet.

År	Antal passagerare T1	Antal passagerare T2	Totalt antal passagerare vid TMB-flygplatsen
2008	[...]	[...]	709 356
2009	[...]	[...]	628 105
2010	[...]	[...]	617 397

2.2. Åtgärder under utredning och kommissionens preliminära bedömning

(11) I beslutet om att inleda förfarandet ställdes följande frågor:

— För det första huruvida Finavia agerade som en privat investerare i en marknadsekonomi när företaget beslutade bygga om lasthangaren till lågpristerminalen T2 och att detta investeringsbeslut därför inte omfattar statligt stöd till förmån för Airpro. Eller, om så inte är fallet, huruvida detta stöd kan anses vara förenligt med den inre marknaden.

— För det andra, huruvida en marknadsekonomisk aktör skulle ingå ett liknande avtal som det Airpro har ingått med Ryanair. Eller, om så inte är fallet, huruvida det stöd som avtalet innehåller kan anses vara förenligt med den inre marknaden.

(12) När det gäller den första frågan tvivlade kommissionen på att det var utsikterna till långsiktig lönsamhet som fick Finavia att besluta bygga om lasthangaren till lågpristerminal. Kommissionen ifrågasatte dessutom om de investeringar som Finavia gjorde för att omvandla den tidigare lasthangaren till en passagerarterminal inte kunde betraktas som en selektiv fördel för Airpro som företaget inte skulle ha haft under normala marknadsvillkor.

(13) När det gäller den andra frågan var kommissionen tvungen att undersöka om Airpros agerande i just detta fall hade vägletts av utsikterna till långsiktig lönsamhet och om den påstådda fördelen för Ryanair är en fördel som företaget inte skulle ha haft under normala marknadsvillkor. Kommissionen tvivlade särskilt på att den "allt-i-ett-avgift" som Ryanair betalade baserades på kostnaderna för de tjänster som Airpro tillhandahöll flygbolaget. Dessutom informerade Finland inte kommissionen om vare sig villkoren i avtalet med Ryanair eller den affärsplan utifrån vilken dess lönsamhet för Airpro hade bedömts. I beslutet om att inleda förfarandet sade sig kommissionen tvivla på att Airpros agerande hade vägletts av utsikterna till långsiktig lönsamhet. Det kunde följaktligen inte uteslutas att avtalet gav Ryanair en fördel som företaget inte skulle ha haft under normala marknadsförhållanden.

- (14) Kommissionen tvivlade på att de villkor för förenlighet som fastställs i meddelandet från kommissionen – *Riktlinjer för finansiering av flygplatser och för statliga igångsättningsstöd för flygbolag med verksamhet på regionala flygplatser* ⁽⁷⁾ (nedan kallade 2005 års luftfartsriktlinjer) hade uppfyllts i detta fall och att de statliga stödåtgärderna kunde förklaras vara förenliga med den inre marknaden i enlighet med artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

3. SYNUNKTER FRÅN FINLAND

3.1 Finavias och Airpros lågprisstrategi vid TMB-flygplatsen

- (15) Finland började med att ge bakgrundsinformation om Finavias och Airpros lågprisstrategi vid TMB-flygplatsen. Finland förklarade att T2 byggdes 1979 som en provisorisk anläggning som tillfälligt skulle användas som flygplatsbyggnad. År 1995 gjordes den om till en lasthangar för godstransportverksamhet och användes av DHL. År 2002 sade DHL upp hyresavtalet och terminalen blev ledig.
- (16) Finland meddelade att Finavia beslutat bygga om hangaren till en lågpristerminal för grundläggande marktjänster eftersom det visade sig vara omöjligt att locka något annat godstransportföretag till Tammerfors och/eller hyra ut hangaren. De ursprungliga byggkostnaderna för T2 var redan avskrivna vid den tidpunkten och renoveringen av terminalen krävde endast mindre upprustningsarbeten ⁽⁸⁾. I följande tabell anges investeringskostnaderna för renoveringen av T2, vilka uppgår till 760 612 euro.

Renoveringsarbeten	Investeringskostnader i euro
Planering	[...]
Kopior, tillstånd, resor	[...]
Byggteknik	[...]
Värme/rör/luftkonditionering	[...]
El	[...]
Svagströmsinstallationer	[...]
Transportband	[...]
Utrustning för säkerhetskontroll	[...]
Totalt	760 612

- (17) Med hänvisning till beräkningen ovan meddelade Finland att vissa byggtekniska arbeten till ett värde av omkring 100 000 euro skulle ha behövt utföras i vilket fall som helst, även om de hade kunnat hitta en annan hyresgäst som skulle använda T2 som godshangar. Investeringarna i transportband kan hur som helst användas vid Finavias övriga flygplatser.
- (18) Finland förklarade vidare att Finavias avsikt var att den nya lågpristerminalen skulle vara tillgänglig för alla flygbolag som var villiga att acceptera den lägre servicenivån. I följande tabell görs en jämförelse av servicenivån och utrustningsnivån vid T1 och T2 vid TMB-flygplatsen.

	Terminal 1 (T1)	Terminal 2 (T2)
Verksamhetsmodell	Traditionell modell: Incheckning, säkerhetskontroller, transport, sortering, lastning och avlastning av bagage utförs av olika arbetsgrupper och olika företag.	Lågprismodell: Samma personer utför alla uppgifter i de olika arbetsgrupperna vid T1, såsom incheckning, säkerhetskontroller, lastning och avlastning av bagage. Funktionerna, som utförs på terminalen inom ett avgränsat område, kräver ett minimum av personal och ett snabbt genomflöde av passagerare.
Kapacitet för marktjänster	Tre till fem (beroende på typ av flygplan) samtidiga avresor eller ankomster.	Ett avgående flygplan per timme.
Utrustning	Utrustning som ger god servicenivå inklusive sofistikerade bagagetransportsystem, trivsamma vänthallar med tillhörande service, utrustning för att tillgodose behoven för flera leverantörer av marktjänster osv.	Grundläggande utrustning som huvudsakligen motsvarar lagerstandard (t.ex. betonggolv) med endast ett fåtal fönster.

⁽⁷⁾ EUT C 312, 9.12.2005, s. 1.

⁽⁸⁾ Renoveringsarbetena bestod bl.a. av inrättandet av en incheckningslobby, kontorsutrymmen, toaletter och utrymmen för avresande och ankommande passagerare, utrymmen för personliga säkerhetskontroller och för bagage, en kafeteria/restaurang och renovering av system för el, rörledningar, värme och luftkonditionering samt modifiering av infrastrukturen utanför terminalen för fotgängare och bilister.

- (19) Finland meddelade att T2, eftersom terminalen endast kan tillhandahålla mark tjänster för ett avgående flygplan per timme, bara är lämplig för företag som flyger från punkt till punkt och använder stora flygplan. För att optimera personalanvändningen skulle operatören av terminalen kräva långsiktiga avtal och även avtal om tidtabeller av flygbolagen, till exempel att flygningar inte alltid sker på de tider som flygbolagen önskar, såsom är fallet med T1. Enligt Finland möjliggör optimeringen av personalkostnaderna och den servicenivå som tillhandahålls kostnadsbesparingar för T2 på omkring [...] jämfört med kostnaderna för T1.
- (20) Finland meddelade att denna fråga diskuterades upprepade gånger vid Finavias styrelsemöten innan man inledde renoveringen av T2 och antog en lågprisstrategi för T2. I samband med detta upprättades även en affärsplan. Följande tabell sammanfattar affärsplanen (ett värstascenario) för renoveringen av T2 och tillämpningen av en lågprisstrategi: [...]
- (21) Finland meddelade att den på förhand utarbetade affärsplanen grundades på försiktiga antaganden som ledde till en undervärdering av intäkterna och en övervärdering av de förväntade kostnaderna under de senare åren av perioden i fråga. Finland visade även att ännu högre lönsamhet för lågprisstrategin förväntades i andra scenarier. De allt-i-ett-avgifter som flygbolagen betalar vid användning av T2 varierade i de olika scenarierna mellan [...] per flygning för varje flygplan. Finland ansåg att beslutet om lågprisstrategin inte kan tillskrivas staten, eftersom det fattades på styrelsenivå på grundval av kalkyler och undersökningar. Finland hävdade vidare att åtgärder inte hade påverkats av krav eller beslut från myndigheternas sida och att myndigheterna inte deltagit i antagandet av åtgärder.
- (22) Finland meddelade att Finavia och Airpro bedriver verksamhet i enlighet med affärsmässiga principer och finansierar sin verksamhet genom serviceavgifter från kunder och intäkter från annan affärsverksamhet. De uppgav särskilt att varken Finavia eller Airpro har mottagit finansiering från statsbudgeten, utan att de bedriver en lönsam verksamhet och varje år ger staten en utdelning i enlighet med fastställda vinstkrav.
- (23) Finland meddelade att det är transport- och kommunikationsministeriet som fattar beslut om Finavias resultatmål. Resultatmålen gäller dock koncernen som helhet och enskilda affärsbeslut överläts åt Finavia. Under de senaste åren (2003-2005) har Finavias vinstkrav varit omkring 4 % av det investerade kapitalet. Följande tabell sammanfattar Finavias resultat:

Viktiga finansiella uppgifter om Finavia i miljoner euro (faktiska siffror)

År	2003	2004	2005
Intäkter	219	234	243
Vinst	17	15	22
Utdelning till staten	6	5	10

- (24) Finland meddelade att Finavia inte upprättar bokslut för enskilda flygplatser, eftersom alla företagets flygplatser är en del av samma juridiska person. Sedan år 2000 tar Finavia emellertid fram flygplatsspecifik information med hjälp av interna beräkningar (på grundval av faktiska uppgifter). Informationen utgår från flygplatsernas volymtrender och associerade intäkter och på kostnader för de resurser som används vid flygplatserna, nämligen personal, underleverantörer och avskrivning av anläggningstillgångar. Det sammantagna resultatet för Finavia vid TMB-flygplatsen (exklusive tjänster som tillhandahålls av Airpro) sammanfattas i följande tabell: [...]
- (25) De finansiella resultaten för Finavia vid TMB-flygplatsen inkluderar, utöver affärsverksamheten, även verksamhet som kan falla inom ramen för den offentliga sektorns ansvarsområde, t.ex. flygledning och användning av landningsbanan vid TMB-flygplatsen för militära ändamål. Finland förklarade att landningsbanan vid TMB-flygplatsen måste vara tillgänglig för militära ändamål dygnet runt, 365 dagar om året. Flygplatsens landningsbana används faktiskt även för militära ändamål (åtminstone 30 % av de faktiska flygningarna varje år). Kostnaderna för flygledning uppgår till omkring [...]. Ovannämnda siffror tar även hänsyn till den hyra som betalas av Airpro till Finavia för användning av T2, samt landningsavgifter och andra flygplatsavgifter för tjänster som tillhandahålls av flygbolag som använder T2.
- (26) När det gäller Airpro förklarade Finland vidare att det är ett aktiebolag och rättsligt sett helt åtskilt från Finavia. Följande tabell sammanfattar de faktiska finansiella resultaten för Airpros verksamhet vid TMB-flygplatsen: [...]
- (27) Airpros finansiella resultat vid TMB-flygplatsen inkluderar kostnader, t.ex. hyra för T2 vid TMB-flygplatsen, egna kostnader för personal och utrustning och även kostnader för tjänster som tillhandahålls av Finavia, samt företagets intäkter, t.ex. den allt-i-ett-avgift som betalas av Ryanair, parkeringsintäkter och andra affärsintäkter.

- (28) Finland menade därför att Finavia och Airpro agerade som en privat investerare i en marknadsekonomi när de beslutade genomföra lågprisstrategin och göra om lasthangaren till en lågpristerminal för passagerartrafik.
- (29) Dessutom gjorde Finland gällande att även om finansieringen av renoveringen av T2 skulle betraktas som statligt stöd, skulle detta vara förenligt på grundval av artikel 107.3 c i EUF-fördraget, eftersom de villkor för förenlighet som fastställs i 2005 års luftfartsriktlinjer är uppfyllda.
- (30) Finland hävdade vidare att åtgärderna kan anses uppfylla mål av allmänintresse, som de menar inte bara gäller flygplatsverksamhetens allmännyttiga karaktär utan även diversifieringen av trafikförbindelserna i regionen på ett sätt som tillgodoser invånarnas och samhällets behov. Enligt Finland stod ombyggnaden av T2 därför i proportion till syftet och det resultat som uppnåddes.
- (31) Finland uppgav dessutom att driften av flygplatser har särdrag som måste beaktas. TMB-flygplatsen är till exempel lämplig för att förbättra rörligheten vid mer överbelastade flygplatser i enlighet med unionens mål. Enligt Finland bidrar driften av TMB-flygplatsen till en regionalt balanserad utveckling i ett glesbefolkat land som Finland. Finland menade i detta sammanhang att det är särskilt viktigt att trygga trafikförbindelserna mellan de mer avlägsna regionerna i Finland och Europa, eftersom andra transportsätt inte är gångbara alternativ. Finland anser att kostnaderna för att bygga terminalen var proportionerliga till syftet och nödvändiga. Enligt Finland visar affärsplaner och faktiska siffror att den berörda infrastrukturen har tillräckligt goda utsikter när det gäller användning på medellång sikt. Finland uppgav att T2 är tillgänglig på lika och icke-diskriminerande villkor för alla flygbolag. Hittills har emellertid inget annat flygbolag än Ryanair visat intresse för terminalen.
- (32) Enligt Finland påverkar den berörda infrastrukturen inte handeln i en sådan omfattning att det strider mot unionens intresse. Finland hävdade att TMB-flygplatsen är en liten flygplats och att åtgärdernas effekt på unionsnivå därför inte är betydande. Dessutom uppgav Finland att åtgärdernas fördelar för regionen uppväger eventuella negativa effekter på unionsnivå.
- 3.1. Hyresavtalet mellan Finavia och Airpro för T2 vid TMB-flygplatsen**
- (33) Finland meddelade att Finavia den 23 februari 2003 slöt ett hyresavtal med Airpro som gällde T2 för perioden mellan den 1 april 2003 och den 31 mars 2013 (nedan även kallat *hyresavtalet*). Finland konstaterade att även om Finavia ursprungligen hade burit kostnaderna för renoveringen, så skulle Airpro ersätta Finavia för dessa kostnader genom sin hyra. Finland tillhandahöll även en kopia av hyresavtalet.
- (34) Enligt hyresavtalet betalar Airpro en månadshyra på [...] plus [...] i moms för användningen av lokalerna. Hyran inklusive moms uppgår därmed till sammanlagt [...] per månad. Avtalet föreskriver att hyran utöver bashyran även ska inkludera kostnader till följd av att lasthangaren gjorts om till lågpristerminal för passagerartrafik, inklusive ränta.
- (35) Finland meddelade att ombyggnaden av T2 fortfarande pågick när hyresavtalet ingicks och att det var nödvändigt att göra en uppskattning av renoveringskostnaderna för terminalen för att fastställa hyran. Kostnaderna bedömdes uppgå till 700 000 euro och deras månadseffekt på hyran förväntades bli omkring [...]. Utöver de uppskattade renoveringskostnaderna bedömde Finavia enligt Finland att kostnaderna för tillkommande arbeten och arrangemang efter det att T2 tagits i drift skulle uppgå till omkring [...] och att deras månadseffekt på hyran skulle bli [...]. I enlighet med dessa beräkningar ersätter Airpro Finavia för kostnaderna i samband med ombyggnaden av T2 med en månadshyra som uppgår till [...].
- (36) Finland hävdade att den månadshyra som betalas av Airpro inte ligger under marknadspris. Enligt Finland är den hyra som Airpro betalar faktiskt högre än den hyra som betalades av den tidigare hyresgästen, DHL. DHL betalade en månadshyra på [...] finska mark exklusive moms för användning av lokalerna, vilket motsvarar omkring [...] ⁽⁹⁾. Andelen moms uppgick till [...] mark, vilket innebär att den totala månadshyran inklusive moms var [...] mark, vilket motsvarar ungefär [...] euro.
- (37) Finland påpekade vidare att om inte lågprisstrategin hade genomförts och lasthangaren byggts om till en lågpristerminal kunde T2 ha fortsatt att vara outnyttjad och därmed belastat TMB-flygplatsens finanser.

⁽⁹⁾ Eurons växelkurs enligt beslutet den 31 december 1998: FIM 5,94573.

3.2. Airpros genomförande av lågprisstrategin och avtalet av den 3 april 2003 mellan Airpro och Ryanair

- (38) När det gäller Airpros genomförande av lågprisstrategin förklarade Finland att diskussionerna med flygbolag hade inletts redan tidigare. Finland meddelade att det bl.a. hade förts diskussioner med Ryanair några år före beslutet om genomförandet av en lågprisstrategi vid TMB-flygplatsen.
- (39) Enligt Finland var det brev som Airpro skickade till ett antal flygbolag för att få dem att överväga att inleda verksamhet vid lågpristerminalen bara en del av marknadsföringsstrategin för T2. Finland uppgav till exempel att T2 vid TMB-flygplatsen aktivt marknadsfördes på flygmässan Routes⁽¹⁰⁾ under flera år från 2002 och framåt. Även andra flygbolag, vid sidan om Ryanair, antogs kunna vara intresserade av att inleda verksamhet vid denna terminal.
- (40) Finland tillhandahöll även en kopia av marknadsföringsbrevet. I brevet angavs de avgifter som gällde vid T2, t.ex. avgiften för marktjänster och terminalanvändning, vars storlek beror på vilken flygplanstyp som används. Utöver de avgifter som gällde vid T2 skulle flygbolagen betala sedvanliga avgifter för landning, terminalnavigering och säkerhet.
- (41) Finland tillhandahöll en kopia av ett [...] avtal som undertecknats av Airpro och Ryanair den 3 april 2003 (nedan kallat *avtalet*). I avtalet fastställs de operativa och ekonomiska villkor under vilka Ryanair ska inleda och genomföra kommersiella flygningar till och från T2 vid TMB-flygplatsen. Avtalet trädde i kraft dagen efter det att det undertecknats (dvs. den 4 april 2003) och löper till den [...].
- (42) För de tjänster som tillhandahålls vid TMB-flygplatsen ska Ryanair från och med den 4 april 2003 betala en enda avgift för varje flygning (avresa och ankomst), den så kallade allt-i-ett-avgiften för flygplan av typ B737-800 eller andra varianter av B-737-flygplan med maximal MTOW⁽¹¹⁾ på 67 000 kg. Denna avgift inkluderar landnings- och startavgift, belysningsavgifter, buller- och nattavgifter, avgift för terminalnavigering, ramp- och passagerarhanteringsavgifter inklusive säkerhetsavgifter, samt passageraravgiften.
- (43) Som framgår av tabellerna nedan grundas allt-i-ett-avgiften på Ryanairs dagliga användning av flygplatsen och på avtalsår: [...]
- (44) Ryanair förband sig i avtalet att inleda sin verksamhet vid TMB-flygplatsen med [...] flygningar per dag. Ryanair var skyldigt att meddela eventuella nedskärningar av antalet flygningar per dag [...] i förväg.
- (45) [...].
- (46) Enligt avtalet räknade Ryanair med att ha omkring [...] avresande passagerare vid TMB-flygplatsen under de första 12 månaderna och omkring [...] avresande passagerare under de påföljande 12 månaderna.
- (47) Enligt avtalet har T2 vid TMB-flygplatsen en maximal kapacitet på en flygning per timme mellan 7.00 och 24.00. Ryanair och Airpro ska på förhand komma överens om flygtidtabellerna.
- (48) Airpro ska ha en disk för passagerartjänster på en framträdande plats i flygplatsens huvudterminal (dvs. T1) och erbjuda bokningsmöjligheter för Ryanairs passagerare. Enligt avtalet ska Ryanair betala en provision till Airpro på [...] av alla Ryanairbiljetter (exklusive skatter och andra avgifter) som säljs av Airpro och betalas med betal/kreditkort.
- (49) I avtalet förutses även arrangemang under det nödvändiga underhållet av landningsbanan vid TMB-flygplatsen sommaren 2003, när flygplatsen kommer att vara stängd för all trafik. Under denna period kommer trafiken vid TMB-flygplatsen att ledas om till Björneborg-flygplatsen och Airpro kommer att arrangera busstransport för Ryanairs passagerare.
- (50) Enligt Finland baseras avtalet mellan Airpro och Ryanair på affärsmässiga villkor och involverar inte statligt stöd. Finland uppgav att även andra flygbolag hade haft möjlighet att få liknande avtalsvillkor som dem som Airpro erbjudit Ryanair. Finland förklarade att det i en marknadsföringsbroschyr – "The Case for Tampere-Pirkkala Airport" – som utarbetades inför handelsmässan 2004

⁽¹⁰⁾ Flygmässan Routes är en årlig mässa för flygbolag och flygplatser.

⁽¹¹⁾ *Maximum Takeoff Weight*, högsta tillåtna startvikt, nedan kallad MTOW, för ett flygplan är den maximala vikt vid vilken piloten tilläts att försöka starta, med hänsyn till strukturella begränsningar eller andra begränsningar. Med andra ord är MTOW den högsta vikt vid vilken flygplanet har visat sig uppfylla alla krav för luftvärdighet.

till exempel betonades att T2 är öppen för alla operatörer, eftersom det vid denna tid ännu fanns tillgänglig kapacitet för två ytterligare flygbolag vid denna terminal.

vinst även inkluderar en årlig undervägsavgift⁽¹⁴⁾, som uppgick till omkring [...] år 2006 och kommer att stiga för varje ytterligare flygning som görs av Ryanair.

(51) Finland ansåg vidare att de avgifter som Ryanair betalar vid TMB-flygplatsen är kostnadsbaserade och genererar en ekonomisk vinst för Airpros och Finavias verksamhet vid flygplatsen. Finland meddelade att Airpro tar ut avgifter av Ryanair för tjänster som Airpro själv har tillhandahållit och även avgifter för tjänster som tillhandahålls av Finavia. Enligt Finland betalar Airpro därefter till Finavia de avgifter som följer av Ryanairs verksamhet vid flygplatsen enligt Finavias publikation för offentliggörande av flyginformation (Aeronautical Information Publication)⁽¹²⁾ (nedan kallad AIP). Eventuella skillnader i avgifter baseras på de berörda tjänsternas karaktär och omfattning.

(55) Finland förklarade att rörelsevinsten från Ryanairs verksamhet vid TMB-flygplatsen under 2005 uppgick till sammanlagt [...]. Finland hävdade slutligen att Ryanair enligt avtalet även förbundit sig att utöka trafiken och uppnå de passagerarmål som anges i avtalet.

4. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(56) Kommissionen har mottagit synpunkter från fyra berörda parter.

4.1. Ryanair

(52) Finland förklarade vidare att alla flygbolag som anlitar TMB-flygplatsen betalar samma avgifter för tjänster av samma kvalitet. Till exempel har den passageraravgift som tas ut för de tjänster som tillhandahålls vid T2 differentierats efter kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls vid terminalen. Finland förklarade att när det gäller uttaget av den så kallade passageraravgiften som anges på Ryanairs flygbiljett, kan varken Finavia eller Airpro påverka denna avgift eftersom det är Ryanair som tar ut den av sina passagerare. Finland uppgav vidare att Ryanair till skillnad från vad klaganden påstår inte är befriad från passageraravgiften. Enligt Finland visar det faktum att Airpros verksamhet vid T2 är lönsam att Ryanair måste betala en avgift för de tjänster som tillhandahålls av Airpro.

(57) Ryanair inledde sina synpunkter av den 16 november 2007 med att påpeka att det enligt företaget var omotiverat och onödigt att inleda en formell granskning. Ryanair ansåg det även vara beklagligt att kommissionen inte givit företaget möjlighet att delta i den preliminära undersökningen.

(53) Finavia mottar vid TMB-flygplatsen, genom Airpro, följande avgifter från Ryanair om sammanlagt [...]:

— Landningsavgift⁽¹³⁾: [...]

— Avgift för flygtrafiktjänster: [...]

(54) När det gäller lufttrafikavgifter uppgav Finland att dessa beror på flygplanets vikt, flygningens längd och de tjänster som utnyttjas. Finland förklarade vidare att Finavias

(58) När det gäller själva sakförhållandena anser Ryanair att kommissionen borde ha utgått från normala affärsmässiga arrangemang och på denna grund ha kommit fram till att avtalet i fråga överensstämmer med principen om marknadsekonomiska aktörer och därmed inte involverar statligt stöd. Eftersom Ryanairs verksamhet vid TMB-flygplatsen gynnar både Finavia och Airpro anser Ryanair att båda agerade som marknadsekonomiska aktörer och att finansieringen av T2 inte involverar något stöd.

(59) När det gäller byggandet av lågpristerminalen vid TMB-flygplatsen förklarar Ryanair att det pågår en utveckling som innebär att flygplatser i unionen erbjuder differentierade tjänster för att tillgodose lågprisbolags och passagerares behov. Ryanair uppger att de differentierade tjänster som flygplatserna erbjuder leder till att flygbolagen betalar differentierade avgifter. Ryanair uppger vidare att TMB-flygplatsen var bland de första att införa en modell med differentierade tjänster vid en flygplats. Ryanair konstaterar att flygplatsoperatören Finavia beslutade bygga T2 på grundval av en stark affärsplan som snabbt genomfördes och resulterade i en ökning av Finavias intäkter. Ryanair anser därför att byggandet av lågpristerminalen inte innefattar något statligt stöd till förmån för Finavias verksamhet vid TMB-flygplatsen.

⁽¹²⁾ Enligt Finland utarbetas AIP Finland i enlighet med bilaga 15 till konventionen om internationell civil luftfart och Aeronautical Information Services Manual (ICAO Doc 8126). Det allmänna avsnittet i AIP inkluderar Finavias lufttrafikavgifter.

⁽¹³⁾ Förutsatt att MTOW för flygplanet är 69 900 kg.

⁽¹⁴⁾ Denna avgift tas ut av Eurocontrol och utbetalas av Eurocontrol till Finavia.

- (60) När det gäller förvaltningen av T2 förklarar Ryanair först att konkurrerande terminaler vid en flygplats stimulerar konkurrensen och leder till ökad effektivitet och minskade kostnader. Enligt Ryanair leder den högre effektivitetsnivån vid T2 till ökad effektivitet vid T1, vilket gynnar alla flygbolag som använder flygplatsen. Ryanair uppger vidare att Airpro, enligt dess kännedom, hyr terminalen på affärsmässiga villkor. Ryanair hävdar även att Finavia dessutom gynnas av en ökad trafik på flygplatsen och större intäkter från landnings- och flygledningsavgifter. Ryanair menar därför att det affärsmässiga avtalet mellan Finavia och Airpro om förvaltningen av T2 inte involverar något statligt stöd.
- (61) När det gäller det avtal som ingåtts mellan Ryanair och Airpro uppger Ryanair först att dess affärsmodell grundas på en ökad effektivitet som förs vidare till passagerarna i form av låga biljettpriser. Ryanair uppger att den allt-i-ett-avgift som betalas vid TMB-flygplatsen inkluderar alla avgifter som tas ut av flygbolag vid flygplatsen. Företaget hävdar vidare att de differentierade avgifterna för användning av T2 är berättigade utifrån den servicenivå som tillhandahålls. När det gäller den rabatt på flygplatsavgifterna som ges vid ökade flygningar hävdar Ryanair att detta är ett normalt affärsmässigt agerande som tillämpas inom alla branscher. Ryanair uppger att villkoren för avtalet mellan Ryanair och Airpro vid T2 skulle gälla alla flygbolag som är villiga att flyga från T2. Därför anser Ryanair att avtalet med Airpro inte är selektivt. Ryanair hävdar vidare att både Finavia och Airpro gynnas av dess verksamhet vid TMB-flygplatsen.

4.2. SAS-koncernen

- (62) SAS-koncernen inkom med sina synpunkter genom en skrivelse av den 16 november 2007. SAS-koncernen påpekade att dess kommentarer skulle fokusera på kopplingen mellan Finavia och Airpro, kostnaderna för ombyggnaden av T2 och den förmånliga behandlingen av Ryanair vid TMB-flygplatsen.
- (63) När det gäller kopplingen mellan Finavia och Airpro uppger SAS-koncernen att TMB-flygplatsens verkställande direktör var medlem av Airpros styrelse när beslutet om att leasa T2 till Airpro fattades. Dessutom uppger SAS-koncernen att den nära kopplingen mellan Finavia och Airpro är uppenbar i publikationen "Tampere – Pirkkala Airport Finland's Future-Ready Airport".
- (64) SAS-koncernen hävdade att Finavia korssubventionerar T2 med intäkter från T1. SAS-koncernen hävdar särskilt

att inga passageraravgifter betalas vid T2. Dessutom har Airpro hand om parkeringen utanför T2 och behåller parkeringsintäkterna. SAS-koncernen uppger även att parkeringsavgifterna vid T2:s parkering är dubbelt så höga som avgifterna vid T1.

- (65) När det gäller kostnaderna för tjänster vid T2 hävdar SAS-koncernen att Finland inte har gett dem tillgång till denna information. SAS-koncernen har ingen information om huruvida T2 eller TMB-flygplatsen överhuvudtaget är lönsamma och om Airpro betalar för den infrastruktur som tillhandahålls av Finavia. SAS-koncernen uppger att Finavia till exempel har köpt utrustning för säkerhetskontroll för T2. När det gäller prisnivån vid T2 meddelade SAS-koncernen att Finland och Airpro hävdar att denna prisnivå står i relation till servicenivån. SAS-koncernen hävdade att servicenivån normalt baseras på vad som avtalas om marktjänsterna mellan ett flygbolag och företaget för marktjänster, inte på vilket utrymme eller vilken utrustning som finns tillgänglig.
- (66) SAS-koncernen hävdade att arrangemangen gällande T2 vid TMB-flygplatsen främjar en viss affärsmodell och uppenbart strider mot artikel 107.1 i EUF-fördraget.

4.3. Air France

- (67) Air France inkom med synpunkter genom en skrivelse av den 16 november 2007. Air France inledde sina synpunkter med att förklara sin kommersiella situation i Finland. I Finland har Air France inga flygningar från och till TMB-flygplatsen. Företaget har dock fem dagliga flygningar mellan Charles de Gaulle-flygplatsen i Paris och Helsingfors flygplats (som ligger omkring 180 kilometer från TMB-flygplatsen) genom en överenskommelse med Finnair om gemensamma flygkodsbeteckningar.
- (68) Air France stöder 2005 års luftfartsriktlinjer och den preliminära bedömning som kommissionen gjort vad gäller de finansiella arrangemangen vid TMB-flygplatsen. Särskilt anser Air France att ett undantag från betalning av passageraravgiften ger Ryanair fördelar, är diskriminerande och därför inte bör anses vara förenligt med den inre marknaden.

4.4. Association of European Airlines

- (69) Association of European Airlines (nedan kallad AEA) inkom med sina synpunkter genom en skrivelse av den 16 november 2007, AEA:s synpunkter var helt i linje med synpunkterna från SAS-koncernen och Air France.

5. FINLANDS KOMMENTARER TILL SYNPNKTERNA FRÅN BERÖRDA PARTER

- (70) Finland mottog synpunkterna från de fyra berörda parterna.
- (71) När det gäller synpunkterna från Ryanair konstaterade Finland att flygbolaget kommenterar den allmänna flygmarknadens utveckling i Europa och utvecklingen vid TMB-flygplatsen. När det gäller dessa aspekter hänvisade Finland till sina tidigare observationer som inlämnades efter inledandet av det formella granskningsförfarandet.
- (72) När det gäller SAS-koncernens synpunkter konstaterade Finland att denna tredje part har tagit upp nya frågor som behöver redas ut. Finland uppgav att Airpro, såsom de redan har förklarat, är ett juridiskt självständigt företag och inte får något stöd från ägaren Finavia.
- (73) Finland meddelade att TMB-flygplatsens verkställande direktör inte var medlem i Airpros styrelse vid den tidpunkt då hyresavtalet undertecknades. Finland uppgav även att TMB-flygplatsens verkställande direktör satt i Airpros styrelse endast från maj 2003 till april 2007. Vad gäller marknadsföringspublikationen om flygplatsen och dess lågprisstrategi hävdade Finland att det inte är möjligt att utifrån sådana marknadsföringsaktiviteter på förhand avgöra vilka rättsliga och ekonomiska kopplingar som föreligger mellan de berörda företagen. Finland meddelade att SAS-koncernen som har verksamhet vid T1 vid TMB-flygplatsen inte nämndes i denna publikation eftersom publikationen var inriktad på att marknadsföra TMB-flygplatsens lågprisstrategi.
- (74) När det gäller SAS-koncernens påståenden gällande eventuell korssubventionering mellan T2 och T1 vid TMB-flygplatsen uppgav Finland att man redan har lagt fram bevis för att Airpros verksamhet vid flygplatsen är lönsam och att Airpro inte mottar några subventioner från Finavia.
- (75) När det gäller de olika infrastrukturjusteringarna i samband med renoveringen av T2 meddelade Finland att den hyra som Airpro betalar till Finavia inkluderar dessa kostnader inklusive ränta. När det gäller Finavias köp av utrustning för säkerhetskontroll för T2 meddelade Finland att även dessa kostnader beaktas i den hyra som betalas. Den parkering som är belägen bredvid T2 är en del av det område som hyrs ut till Airpro. Enligt Finland står det Airpro fritt att fastställa avgifterna så länge det sker på ett öppet sätt.

- (76) När det gäller SAS påståenden om den differentierade prissättningen vid TMB-flygplatsens terminal T2 hänvisade Finland till sina kommentarer vid inledandet av förfarandet.

6. FÖREKOMST AV STÖD

- (77) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget "är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna".
- (78) De kriterier som föreskrivs i artikel 107.1 i EUF-fördraget är kumulativa. För att fastställa om åtgärden i fråga utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget måste därför samtliga följande villkor vara uppfyllda. Det ekonomiska stödet ska således
- ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel,
 - gynna vissa företag eller viss produktion,
 - snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen, och
 - påverka handeln mellan medlemsstaterna.

6.1. Finansieringsarrangemangens karaktär av statligt stöd i samband med genomförandet av lågprisstrategin vid TMB-flygplatsen

- (79) Vid bedömningen av huruvida finansieringsarrangemangen i samband med lågprisstrategin vid TMB-flygplatsen, särskilt vad gäller ombyggnaden av en vakant lasthangar till en lågpristerminal och efterföljande hyresavtal med Airpro, utgör stöd, måste kommissionen undersöka om en privat investerare i en marknadsekonomi under liknande omständigheter skulle ha ingått samma eller liknande affärsmässiga arrangemang som Finavia. ⁽¹⁵⁾

⁽¹⁵⁾ För att genomföra sin bedömning har kommissionen även beställt en undersökning av Ecorys (nedan kallad *kommissionens expert*). Kommissionens expert analyserade de finansiella uppgifterna och de antaganden som ligger till grund för affärsplanen i samband med Finavias och Airpros lågprisstrategi, hyresavtalet mellan Finavia och Airpro för driften av T2 samt avtalet.

- (80) Enligt de principer som etablerats i rättspraxis måste kommissionen jämföra Finavias agerande med en privat investerare i en marknadsekonomi som kan vägledas av utsikter till lönsamhet på längre sikt⁽¹⁶⁾. När kommissionen bedömer åtgärderna i fråga måste den dessutom, enligt Charleroi-domen⁽¹⁷⁾, ta hänsyn till alla relevanta omständigheter för åtgärderna och deras sammanhang. Med andra ord måste kommissionen analysera Finavias beslut att renovera lasthangaren vid TMB-flygplatsen och Airpros planerade genomförandet av lågprisstrategin vid flygplatsen på basis av en integrerad strategi som tar hänsyn till alla aspekter av åtgärderna i fråga.
- (81) Domstolen förklarade i Stardust Marine-domen följande: "[...] Det är mot bakgrund av förhållandena vid tidpunkten då stödåtgärderna vidtogs som det skall bedömas huruvida staten har agerat som en försiktig investerare i en marknadsekonomi i syfte att fastställa om dess agerande var ekonomiskt förnuftigt. All bedömning som grundar sig på senare förhållanden skall således undvikas."⁽¹⁸⁾
- (82) För att kunna tillämpa testet med en privat investerare i en marknadsekonomi måste kommissionen tänka sig in i situationen när beslutet om att renovera den vakanta lasthangaren och sedan hyra ut denna till Airpro fattades av Finavia (dvs. i början av 2003). Kommissionen måste även basera sin bedömning på den information och de antaganden som stod till operatörens förfogande när beslutet om finansieringsarrangemangen i samband med genomförandet av lågprisstrategin fattades.
- (83) Finland hävdar att Finavia agerade rationellt och underbygger sina argument med en kopia av Finavias på förhand upprättade affärsplan och de faktiska resultaten från Finavia och Airpro vid TMB-flygplatsen.
- (84) I detta sammanhang noterar kommissionen att lasthangaren vid TMB-flygplatsen blev vakant efter det att DHL hade sagt upp sitt hyresavtal. Finavia förlorade månadshyran på omkring [...]. Efter några månader blev det tydligt att Finavia inte skulle kunna locka något annat flygfraktföretag till TMB-flygplatsen. Dessutom var lågprisflygbolagen inte beredda att använda terminal 1 vid flygplatsen, eftersom kostnaderna för marktjänster skulle vara högre än vad som accepterades av dessa flygbolag. 2002 års prognoser för flygtransportsektorn indikerade dock en hög tillväxtpotential för lågpristransportföretag, såsom Ryanair, med omkring 30 % per år.
- (85) Kommissionen påpekar vidare att den tomma lasthangaren var helt avskriven och att renoveringskostnaderna för omvandling av hangaren till en lågpristerminal för passagerare uppgick till 760 612 euro. Även om lasthangaren inte skulle ha gjorts om till en passagerarterminal skulle Finavia ha behövt vidta vissa renoveringsarbeten för cirka 100 000 euro.
- (86) Dessutom har Finavia skyldighet att hålla TMB-flygplatsens landningsbana tillgänglig för militära syften 24 timmar om dagen, 365 dagar om året. Därmed skulle en ökning av trafiken vid flygplatsen kunna leda till bättre fördelning av resurser och minskning av eventuell överkapacitet. Samtidigt skulle diversifieringen av flygbolag som använder flygplatsen även kunna minska affärsrisken för flygplatsen (t.ex. outnyttjad kapacitet om ett av flygbolagen skulle avsluta sin verksamhet) och leda till att landningsbanan används på ett ändamålsenligare sätt.
- (87) Denna situation beaktas i Finavias affärsplan för genomförandet av lågprisstrategin. Såsom visas i det värsta scenariot i Finavias affärsplan, förväntades investeringsprojektet uppnå ett positivt bidrag och den genomsnittliga vinstmarginalen⁽¹⁹⁾ förväntades ligga på omkring [...] (se tabellen efter skäl 20) vilket, enligt de uppgifter kommissionen förfogar över, är jämförbart med genomsnittliga vinstmarginaler vid andra EU-flygplatser⁽²⁰⁾. Vidare konstaterar kommissionen att den på förhand utarbetade affärsplanen grundas på försiktiga antaganden som leder till en undervärdering av intäkterna och en övervärdering av kostnaderna under de senare åren under perioden i fråga. Dessutom noterar kommissionen att den på förhand utarbetade affärsplanen inte beaktar de positiva bidragen från landningsavgifterna till Finavia eftersom dessa kostnader dras av från den förväntade inkomsten. Även renoveringskostnaderna och en lämplig ersättning för det investerade kapitalet beaktas till fullo i den hyra som Airpro betalar till Finavia, vilket också dras av från den förväntade inkomsten.

⁽¹⁶⁾ Mål C-305/89 Italien mot kommissionen, REG 1991, s. I-1603, punkt 20, mål T-296/97 Alitalia mot kommissionen, REG 2000, s. II-3871, punkt 84 (*Alfa Romeo*).

⁽¹⁷⁾ Mål T-196/04, Ryanair mot kommissionen, REG 2008, s. II-3643, punkt 59 (*Charleroi-domen*).

⁽¹⁸⁾ Domstolens dom av den 16 maj 2002 i mål C-482/99, Frankrike mot kommissionen, REG 2002, s. I-04397, punkt 71 (*Stardust Marine-domen*).

⁽¹⁹⁾ Vinstmarginalen (även den så kallade avkastningen på försäljning) jämför nettovinsten med försäljningen (intäkter). Detta förhållande visar huruvida ett företag gör tillräcklig vinst på försäljning eftersom det bestämmer hur mycket vinst som produceras per euro av försäljningsintäkt; det är en lönsamhets- och effektivitetsindikator.

⁽²⁰⁾ Se tabell 6 i kommissionens beslut av den 27 januari 2010 om statligt stöd i ärende C 12/08 – Slovakien – Avtal mellan Bratislava flygplats och Ryanair, EUT L 27, 1.2.2011, s. 24.

- (88) För att bedöma Finavias och Airpros lågprisstrategi på grundval av en integrerad strategi konsoliderade kommissionens expert intäkterna och kostnaderna i den på förhand utarbetade affärsplanen (basscenario). Särskilt togs betalningarna mellan företagen i beaktande som intäkter (t.ex. den hyra som Airpro betalade till Finavia för användning av T2, betalningar för landning och avgifter för terminalnavigering, etc.). Följande tabell sammanfattar beräkningen av intäkter och kostnader i samband med genomförandet av lågprisstrategin vid TMB-flygplatsen såsom det beskrivs ovan och dess bidrag till rörelseresultatet före finansnetto och skatt på konsoliderad nivå (dvs. för Finavia och Airpro) under de kommande tio åren: [...] ⁽²¹⁾
- (89) Kommissionen konstaterar att Finavias beslut om lågprisstrategin vid TMB-flygplatsen på grundval av den på förhand utarbetade affärsplanen och ett positivt nettonuvärde ⁽²²⁾ är i linje med hur en privat investerare i en marknadsekonomi skulle agera. Det positiva nettonuvärdet i lågprisstrategin ökar värdet på Finavias kapital. Kommissionen noterar vidare att antagandena i den på förhand utarbetade affärsplanen och de förväntade resultaten av lågprisstrategin stöds av de aktuella positiva resultaten av Airpros verksamhet på flygplatsen (se särskilt tabellen efter skäl 26). Det kombinerade faktiska finansiella resultatet för TMB-flygplatsen (med beaktande av de finansiella resultaten av Airpros och Finavias verksamhet vid flygplatsen (se tabellerna efter skälen 24 och 26) visar även att det bara var genom driften av lågpristerminalen som flygplatsen blev lönsam.
- (90) Mot bakgrund av det föregående kan kommissionen dra slutsatsen att Finavias beslut om genomförandet av lågprisstrategin vid TMB-flygplatsen och de bakomliggande finansieringsarrangemangen är i linje med testet med en privat investerare i en marknadsekonomi och därför inte inbegriper någon ekonomisk fördel som inte motsvarar normala marknadsvillkor.
- (91) Eftersom ett av de kumulativa kriterierna enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget inte är uppfyllt anser kommissionen att Finavias beslut om genomförandet av lågprisstrategin vid TMB-flygplatsen och underliggande finansieringsarrangemang inte innebär något statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (92) När det gäller en eventuell korssubventionering av Airpro från Finavias sida (t.ex. tidigare hyresintäkter eller ersättning för operativa förluster), noterar kommissionen att Airpro, eftersom alla finansieringsarrangemang i samband med lågprisstrategin vid TMB-flygplatsen utgår från en på förhand utarbetad affärsplan i linje med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi, betalar en marknadshyra för användningen av T2. Kommissionen noterar också att kostnaderna för Airpros verksamhet vid TMB-flygplatsen till fullo täcks av de avgifter som betalas av flygbolag som använder T2 (dvs. Ryanair) och att det bara är genom driften av T2 som Finavias verksamhet vid flygplatsen blivit lönsam. Korssubventionering av Airpro från Finavias sida kan därför uteslutas.

6.2. Klassificering av avtalet mellan Airpro och Ryanair som stöd

- (93) Även vad gäller avtalet mellan Airpro och Ryanair hävdar Finland att Airpro har agerat som en marknadsekonomisk aktör skulle ha gjort i en liknande situation. Om så är fallet har Ryanair inte särbehandlats genom avtalet och inget statligt stöd är involverat.
- (94) Vid bedömningen av om avtalet ingicks på normala marknadsvillkor måste kommissionen undersöka huruvida, under liknande omständigheter, en flygplats som bedriver sin verksamhet på normala villkor som gäller i en marknadsekonomi och vägleds av utsikter till lönsamhet på längre sikt skulle ha ingått samma eller liknande affärsmässiga arrangemang som Airpro ⁽²³⁾. Kommissionen måste även analysera den förväntade effekten av avtalet på Airpros och Finavias verksamhet vid TMB-flygplatsen på basis av en integrerad strategi som tar hänsyn till alla aspekter av åtgärden i fråga ⁽²⁴⁾.
- (95) För att kunna tillämpa testet med en privat investerare i en marknadsekonomi måste kommissionen tänka sig in i situationen då avtalet undertecknades. Kommissionen måste även basera sin bedömning på den information och de antaganden som stod till aktörens förfogande när avtalet undertecknades. Airpro undertecknade avtalet med Ryanair den 3 april 2003 [...].
- (96) Enligt avtalet åtog sig Ryanair att inleda sin verksamhet vid TMB-flygplatsen med [...] dagliga flygningar. På

⁽²¹⁾ [...]

⁽²²⁾ Nettonuvärdet anger om en inkomst från ett visst projekt överstiger (möjligheten till) förlust av kapital. Projektet anses som en ekonomiskt lönsam investering om det genererar ett positivt nettonuvärde. Investeringar som producerar lägre inkomster än (möjligheten till) kapitalkostnaderna är inte ekonomiskt lönsamma. (Möjligheten till) kapitalkostnader återspeglas i diskonteringsräntan.

⁽²³⁾ Alfa Romeo-domen, punkt 20, Alitalia mot kommissionen, punkt 84.

⁽²⁴⁾ Charleroi-domen, punkt 59.

denna grundval förväntade sig Ryanair att generera omkring [...] avresande passagerare vid flygplatsen under de första 12 månaderna och omkring [...] avresande passagerare under de efterföljande 12 månaderna. Avtalet anger ett schema med avgifter per flygning tur och retur beroende på antalet dagliga flygningar (se särskilt tabellerna efter skäl 43). Det genomsnittliga priset för en flygning (baserat på tre flygningar per dag) är [...]. Följande tabell jämför de avgifter som betalas av flygbolagen som använder T1 vid flygplatsen och det genomsnittliga pris som Ryanair betalar.

Tjänst som tillhandahålls	Flygplatsavgifter tillämpliga vid terminal 1 (T1) i euro	Flygplatsavgifter som betalas av Ryanair (genomsnittlig avgift) vid terminal 2 (T2)
Landningsavgifter	442	442
Avgifter för terminalnavigering	92	92
Säkerhetsavgift	410	410
Terminaltjänster (passagerare) och marktjänster	[...]	[...]
Totalt pris per flygning	[...]	[...]

- (97) Kommissionen konstaterar att Ryanair betalar samma avgifter för landning, terminalnavigering och säkerhet som flygbolag som använder T1 vid TMB-flygplatsen. Enligt den information som Finland lämnat är Ryanair inte undantaget från passageraravgift. Den enda skillnaden i det pris som Ryanair betalar är kopplad till de avgifter som betalas för terminaltjänster (passagerare) och marktjänster. Kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls för Ryanair och dess passagerare vid T2 är emellertid lägre än kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls vid T1 och den minskning som uppnås gäller Airpros underliggande kostnader, särskilt kostnaderna för personal som utgör omkring [...] av de totala kostnaderna (inklusive den hyra som betalas till Finavia, landning och terminalnavigeringsavgifter som betalas till Finavia). Till skillnad från förhållandena vid T1 är personalen vid T2 liten och utför flera olika uppgifter, från incheckning och säkerhetskontroller till marktjänster. Enligt den information som flygplatsen lämnat till kommissionens expert leder detta till besparingar i T2:s personalkostnader som uppgår till omkring [...] jämfört med T1. Kommissionen konstaterar också att de flygplatsavgifter som betalas av Ryanair för terminaltjänster (passagerare) och marktjänster endast är [...] lägre än avgifterna vid T1. Skillnaden mellan kostnadsbesparingarna (cirka [...]) å ena sidan och skillnaderna i avgifter för flygbolag som använder båda terminalerna (cirka [...]) återspeglar den ytterligare vinstmarginal som generas av Airpro (cirka [...]), se även

tabellen efter skäl 20). Därför noterar kommissionen att skillnaderna i de avgifter som Ryanair betalar vid T2 jämfört med de avgifter som betalas vid T1 är berättigade.

- (98) På grundval av vad som sägs i det föregående kunde Airpro förutse den inkomst som genereras genom avtalet med Ryanair. Det antogs att Ryanair under år 1 skulle göra [...] dagliga flygningar med en lastfaktor på [...], och från år 2 förväntades det att Ryanair skulle göra [...] dagliga flygningar för avtalets resterande löptid med samma lastfaktor som under år 1. Intäkterna beaktar intäkter från luftfart och intäkter som inte kommer från luftfart (särskilt via parkeringsavgifter etc.) för Airpro. Uppskattningen av Airpros kostnader under avtalets löptid gjordes genom att använda de planerade kostnaderna i relation till genomförandet av lågprisstrategin vid TMB-flygplatsen. Till exempel förväntades personalkostnaderna uppgå till [...] per rotation (för både [...] dagliga flygningar).
- (99) Följande tabell sammanfattar inkomst- och kostnadsberäkningarna i samband med avtalet och dess positiva bidrag till Airpros kapitalvärde under dess löptid. Beräkningarna baseras på den affärsplan som tillhandahållits av Finland och de tidigare beskrivna antagandena. [...] ⁽²⁵⁾
- (100) Kommissionen noterar att avtalet med Ryanair under sin löptid genererar ett positivt bidrag till Airpros kapitalvärde med ett nettonuvärde som uppgår till 0,5 miljoner euro. Även Airpros och Finavias verksamhet som helhet vid TMB-flygplatsen förväntades gå med vinst under avtalets löptid.
- (101) Kommissionen konstaterar även att intäkterna från avtalet täcker alla Airpros kostnader vid TMB-flygplatsen och alla Finavias kostnader som hänförs till detta. Den så kallade fullkostnadsstrategin i detta fall inkluderar kapitalkostnaden (dvs. avskrivningskostnader för flygplatsens infrastruktur) och driftskostnader (såsom kostnader för personal, energi, material, etc.) och även kostnader för säkerhets- och skyddsåtgärder som kan representera åtgärder som faller inom den offentliga sektorns ansvarsområde och inte skulle betraktas som en ekonomisk verksamhet enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget. Därmed är det beräknade nettonuvärdet undervärderat och det positiva bidraget från avtalet bör i själva verket vara ännu högre.

⁽²⁵⁾ [...]

- (102) Kommissionen noterar att Airpros beslut att, i egenskap av dotterbolag till Finavia, ingå avtalet i fråga med Ryanair på grundval av den på förhand utarbetade affärsplanen ligger i linje med hur en privat investerare skulle agera i en marknadsekonomi. Kommissionen noterar vidare att antagandena i den på förhand utarbetade affärsplanen och gällande de förväntade resultaten av Ryanair-avtalet stöds av de aktuella positiva resultaten av Airpros verksamhet vid TMB-flygplatsen (se särskilt tabellen efter skäl 26). De kombinerade faktiska finansiella resultaten för flygplatsen (med beaktande av de finansiella resultaten av Airpros och Finavias verksamhet vid flygplatsen, se särskilt tabellerna efter skälen 24 och 26) visar att det inte bara var på grund av driften av lågpristerminalen, utan också via flygplatsens verksamhet som helhet, som verksamheten blev lönsam.
- (103) Mot bakgrund av det ovannämnda drar kommissionen slutsatsen att Airpros beslut att ingå avtalet i fråga med Ryanair är i linje med testet med en privat investerare i en marknadsekonomi och därmed fritt från varje ekonomisk fördel som inte motsvarar normala marknadsvillkor.
- (104) Eftersom de kumulativa kriterierna enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget inte är uppfyllda anser kommissionen att avtalet av den 3 april 2003 mellan Airpro och Ryanair är fritt från statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De åtgärder som vidtagits av Finavia Oyj och Airpro Oy, bestående av finansieringsarrangemangen i samband med genomförandet av lågprisstrategin vid Tammerfors-Birkala flygplats och särskilt renoveringskostnaderna för terminal 2 och hyresavtalet av den 23 februari 2003 mellan Finavia Oyj och Airpro Oy för terminal 2, utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Det avtal som ingicks mellan Airpro Oy och Ryanair Ltd. den 3 april 2003 utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Finland.

Utfärdat i Bryssel den 25 juli 2012.

På kommissionens vägnar

Joaquín ALMUNIA

Vice ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 17 juli 2013

om det statliga stöd SA.33726 (11/C) [f.d. SA.33726 (11/NN)] som Italien har genomfört (uppskov med mjölkavgiften i Italien)

[delgivet med nr C(2013) 4046]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2013/665/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Efter att ha fått kännedom om att en lag trätt i kraft den 27 februari 2011 som innebar att lagdekret nr 225 av den 29 december 2010, genom vilket italienska mjölkproducenter fick uppskov med avbetalningen av de mjölkavgifter som ska betalas enligt den avbetalningsplan som godkändes genom rådets beslut 2003/530/EG av den 16 juli 2003 om huruvida ett stöd som Republiken Italien har för avsikt att bevilja sina mjölkproducenter är förenligt med den gemensamma marknaden ⁽¹⁾, ⁽²⁾, omvandlades till lag, begärde kommissionen genom en skrivelse av den 17 mars 2011 att de italienska myndigheterna skulle ge ytterligare upplysningar om denna fråga.
- (2) De italienska myndigheterna skickade dessa ytterligare upplysningar till kommissionen genom en skrivelse av den 24 juni 2011 som diariefördes den 29 juni 2011.
- (3) Efter att ha granskat de upplysningar som lämnats av de italienska myndigheterna och eftersom betalningsuppskovet beviljades utan att i förväg ha anmälts till kommissionen och utan att kommissionen hade godkänt det, informerade kommissionen de italienska myndigheterna i ett fax av den 14 oktober 2011 om att ett ärende hade inletts avseende icke anmält stöd med referensnummer SA.33726 (2011/NN).
- (4) Genom en skrivelse av den 11 januari 2012 informerade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i fördraget beträffande det berörda betalningsuppskovet och den avbetalningsplan som godkändes genom beslut 2003/530/EG, i

planens ändrade form sedan betalningsuppskovet tillkommit, vilket utgör nytt stöd (SA.33726 (11/C)), och uppmanade de italienska myndigheterna att inom en månad inkomma med synpunkter på inledandet av detta förfarande.

- (5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter på det berörda stödet.

- (6) Kommissionen tog emot synpunkter från berörda parter och vidarebefordrade dem till de italienska myndigheterna för att ge dem möjlighet att bemöta dem.

- (7) Genom ett e-postmeddelande av den 13 februari 2012 skickade Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen en skrivelse till kommissionen från de italienska myndigheterna med en begäran om att tidsfristen för att inkomma med synpunkter på inledandet av förfarandet skulle förlängas med två månader. Förlängningen beviljades genom ett fax av den 21 februari 2012.

- (8) Genom e-postmeddelanden av den 26 april 2012 och den 27 april 2012 skickade Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen de italienska myndigheternas svar på inledandet av förfarandet i artikel 108.2 i fördraget.

- (9) De italienska myndigheterna kommenterade inte de berörda parternas synpunkter.

II. BESKRIVNING*Rådets beslut*

- (10) I artikel 1 i beslut 2003/530/EG fastställs följande:

"Det stöd som Republiken Italien har för avsikt att bevilja mjölkproducenter genom att träda in och till gemenskapen betala det belopp som dessa producenter är skyldiga gemenskapen på grundval av tilläggsavgiften på mjölk och mjölkprodukter för perioden från 1995/1996 till

⁽¹⁾ Numera den inre marknaden.

⁽²⁾ EUT L 184, 23.7.2003, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 37, 10.2.2012, s. 30.

2001/2002 och genom att låta dessa producenter betala tillbaka sin skuld genom uppskjuten betalning utan ränta över ett antal år skall undantagsvis anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, under förutsättning att

- återbetalningen är fullständig och görs genom årliga amorteringar av lika storlek,
- återbetalningsperioden inte överstiger 14 år, med början den 1 januari 2004.”

Lagen genom vilken lagdekret nr 225 av den 29 december 2010 omvandlas till lag (lag nr 10 av den 26 februari 2011, nedan kallad lag nr 10/2011)

- (11) Genom lag nr 10/2011 införs i artikel 1 i lagdekret nr 225 av den 29 december 2010 punkt 12k, i vilken avbetalningen av den mjölkavgift som skulle betalas den 31 december 2010 sköts upp till den 30 juni 2011. Kostnaden för detta betalningsuppskov täcktes genom ett allmänt budgetanslag på 5 miljoner euro avsett för diverse ändamål.
- (12) I sin skrivelse av den 24 juni 2011 förklarade de italienska myndigheterna att bidragsekvivalenten för denna åtgärd skulle anses ingå i det stöd av mindre betydelse för Italien som ges med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ⁽¹⁾ på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter ⁽²⁾.

III. SKÅL FÖR INLEDANDET AV DET FORMELLA FÖRFARANDET

- (13) Kommissionen beslutade att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i fördraget av följande skäl:
- De italienska myndigheterna hade gjort klart att de tänkte räkna bidragsekvivalenten för det berörda betalningsuppskovet som stöd av mindre betydelse enligt förordning (EG) nr 1535/2007. Det fanns emellertid inte bara juridiska frågetecken kring denna förordnings tillämplighet, eftersom de italienska myndigheterna inte hade lämnat någon information om huruvida taken för enskilt respektive nationellt stöd i förordningen skulle efterlevas, utan det är dessutom förbjudet enligt samma förordning att bevilja stöd av mindre betydelse som leder till att det statliga stödet överstiger det tillåtna taket. Eftersom det stöd som godkändes av rådet utgjorde det maximala stöd som Italien kunde bevilja sina mjölkproducenter skulle, om bidragsekvivalenten för betalningsuppskovet in-

kluderas i ordningen för stöd av mindre betydelse, det maximala stöd som har godkänts av rådet överskridas.

- Därav följer att kommissionen inte kunde utesluta möjligheten att det berörda betalningsuppskovet innehöll inslag av stöd (eftersom det var likvärdigt med ett räntefritt lån, nedan kallat det berörda stödet), en situation som inte kan rättfärdigas av någon av de upplysningar som de italienska myndigheterna lämnade, mot bakgrund av reglerna om statligt stöd inom jordbrukssektorn (*Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013*) ⁽³⁾.

- Betalningsuppskovet strider mot beslut 2003/530/EG (eftersom ett av villkoren i beslutet – det om lika stora amorteringar – inte längre uppfylls). Detta innebär att hela systemet med uppdelade betalningar blir en ny stödordning för dem som har gynnats av det (eftersom det inte ingick i beslut 2003/530/EG) och ger upphov till en situation som inte förefaller vara tillåten enligt några bestämmelser i ovannämnda riktlinjer.

IV. DE ITALIENSKA MYNDIGHETERNAS SYNUNKTER PÅ INLEDANDET AV DET FORMELLA FÖRFARANDET

- (14) I sitt e-postmeddelande av den 26 april 2012 rapporterade de italienska myndigheterna först om tillämpningen av systemet med uppdelade betalningar av mjölkavgifter som godkänts genom beslut 2003/530/EG, och förklarade att systemet omfattade 11 271 stödmottagare. Av dessa hade 9 965 (dvs. 88,41 %) gjort avbetalningar på mjölkavgifterna i tid den 31 december 2010. Den förlängda tidsfristen hade utnyttjats av 1 291 stödmottagare, medan 15 stödmottagare inte hade gjort några avbetalningar alls och därför uteslutits ur programmet.
- (15) De italienska myndigheterna förklarade därefter att bidragsekvivalenten för det stöd som stödmottagarna fick genom betalningsuppskovet hade beräknats med utgångspunkt i räntan från den 1 januari fram till den dag då de avbetalningar som omfattades av betalningsuppskovet faktiskt hade betalats in, på grundval av Euriborräntan med tre månaders löptid från och med den 1 oktober 2010, plus 100 punkter (1,942 %). Resultatet av denna beräkning var en bidragsekvivalent på mellan 0,08 euro och 694,19 euro och visade även att 1 187 av de 1 291 stödmottagare som gynnades av betalningsuppskovet hade fått ett stöd på mindre än 100,00 euro. Enligt myndigheterna visar dessa siffror att betalningsuppskovet enligt lag nr 10/2011 inte påverkade den avbetalningsplan som fortfarande uppfyller bestämmelserna i beslut 2003/530/EG, vilket framgår av det faktum att bara 11,45 % av de producenter som omfattas av planen utnyttjade betalningsuppskovet.

⁽¹⁾ Numera artiklarna 107 och 108 i fördraget.

⁽²⁾ EUT L 337, 21.12.2007, s. 35.

⁽³⁾ EUT L 319, 27.12.2006, s. 1.

- (16) De italienska myndigheterna slår därför fast, såsom uttrycktes i skrivelsen av den 24 juni 2011 (se punkt 13 ovan), att betalningsuppskovet avseende avgiften utgör stöd av mindre betydelse. De påpekar även att de har konstaterat att det tak för enskilt stöd som avses i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1535/2007 har respekterats fullt ut, liksom taket för Italien på 320 505 000 euro under en period av tre räkenskapsår som fastställts enligt samma förordning, och att bidragsekvivalenten för betalningsuppskovet uppgick till totalt 50 877,41 euro. De rapporterade slutligen att de höll på att kontrollera om dessa tak hade respekterats med hänsyn till de andra ordningar för stöd av mindre betydelse som beviljats under 2009, 2010 och 2011.
- (17) När det gäller kommissionens ståndpunkt att det stöd som godkändes genom beslut 2003/530/EG med tanke på dess typ och exceptionella karaktär måste betraktas som ett enskilt maximalt stöd som inte kan slås ihop med någon annan åtgärd, framhöll de italienska myndigheterna för det första att det i det berörda beslutet erkändes att det fanns exceptionella omständigheter som föranledde rådet att betrakta stödet som förenligt med artikel 107 i fördraget, förutsatt att vissa villkor uppfylldes. De underströk också att utförda kontroller hade visat att avbetalningsplanen var förenlig med bestämmelserna i beslut 2003/530/EG, eftersom alla producenter hade gjort den sjunde avbetalningen, utom 15 producenter som redan hade uteslutits från planen. De menade att de exceptionella omständigheter som hade lett till antagandet av beslut 2003/530/EG inte i sig utgjorde något hinder för att mottagare av det stöd som hade godkänts av rådet fick del av andra förmåner. Fördraget hänvisar endast till de exceptionella omständigheter som nämns ovan, utan att på något sätt begränsa typen av stöd som godkänns eller de närmare bestämmelserna om hur det genomförs. Det sägs endast att undantag från artikel 107 och de förordningar som avses i artikel 109 i fördraget ska antas genom ett enhälligt beslut i rådet. I just detta fall framgår det till fullo av det sätt på vilket beslut 2003/530/EG antogs, dvs. enhälligt, att beslutet var exceptionellt och handlade om de omständigheter som gjorde att stödet var nödvändigt snarare än om stödet i sig.
- (18) De italienska myndigheterna hävdade även att betalningsuppskovet utgör stöd av mindre betydelse och därför bör betraktas som en engångsåtgärd, med tanke på det begränsade utnyttjandet bland producenterna, de små belopp det var fråga om och att det inte innebar någon ändring av avbetalningsplanen, vars struktur är densamma, både vad gäller det totala antalet avbetalningar och förfalldag.
- (19) De italienska myndigheterna har slutligen än en gång uppgett att deltagarna i avbetalningsplanen enligt det italienska ministerdecretet av den 30 juli 2003 om genomförande av rådets beslut måste avstå från att vidta några rättsliga åtgärder avseende betalningen av avgifterna och att deltagare som inte gör avbetalningarna utesluts från programmet. De italienska myndigheterna hävdar att detta villkor förutsätter att återkravsförfaranden inleds, vilket resulterar i nya överklaganden av producenterna. Det är därför rimligt att undvika rättstvister för att återvinna mycket små belopp genom förfaranden som kostar mer än de belopp som ska återvinnas. De italienska myndigheterna vill i detta sammanhang hänvisa till artikel 32.6 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitik (1), där det sägs att medlemsstaterna i välmotiverade fall får besluta att inte inleda återvinningsförfaranden om de kostnader som redan har uppkommit och som sannolikt kan uppkomma till följd av återvinningen överstiger det belopp som ska återvinnas. De menar att denna bestämmelse bör tillämpas analogt i detta fall. Liknande bestämmelser finns under alla omständigheter i artikel 25.4 i lag nr 289/2002 (2003 års finansieringslag), enligt vilken 12 euro betraktas som ett lågt belopp som inte ska återvinnas. Av dem som omfattades av betalningsuppskovet fick 559 ett stöd som uppgick till mindre än 12 euro.
- (20) I e-postmeddelandet av den 26 april 2012 överlämnade de italienska myndigheterna en förteckning över dem som omfattades av betalningsuppskovet och det stödbelopp som var och en av dem mottog.

V. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER OM INLEDANDET AV FÖRFARANDET

- (21) Den 7 mars 2012 mottog kommissionen synpunkter från en tredje part om inledandet av förfarandet.
- (22) Den berörda parten ville i huvudsak veta varför kommissionen hade inskränkt förfarandet till att gälla det betalningsuppskov som föreskrivs i lag nr 10/2011 och inte hade utvidgat det till att omfatta bestämmelserna i artikel 40a i lag nr 122/2010, enligt vilka avbetalningar inom ramen för en annan avbetalningsplan som hade upprättats genom lag nr 33/2009 skjuts upp, och uppmanade kommissionen att utvidga förfarandet till att även omfatta detta ärende. Den berörda parten framhöll i detta sammanhang att ett klagomål rörande bestämmelserna i artikel 40a i lag nr 122/2010 redan hade lämnats in till kommissionen och att kommissionen hade avslutat detta ärende.

(1) EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

- (23) Den 10 mars 2012 mottog kommissionen synpunkter från en andra berörd part om inledandet av förfarandet. skapa ett nytt stöd genom detta betalningsuppskov under en viss tid har avstått från belopp som kunde ha använts för andra ändamål.
- (24) Den berörda parten ville göra kommissionen uppmärksam på bestämmelserna i artikel 1.4 i lagdekret nr 16/2012, enligt vilka företag som befinner sig i ekonomiskt trångmål får betala av sin skuld genom regelbundna avbetalningar. Den berörda parten bad kommissionen ingripa och påpekade att dessa åtgärder inte är förenliga med den inre marknaden.
- (25) Den 14 mars 2012 mottog kommissionen synpunkter från en annan berörd part om inledandet av förfarandet.
- (26) I sina synpunkter hänvisade även denna berörda part till lagdekret nr 16/2012 och framhöll att det leder till att jordbrukare behandlas olika, vilket påverkar riktigheten i de uppgifter som AGEA (Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura – det italienska utbetalningsstället) använder för att beräkna tilläggsavgiften.
- (30) Denna situation gynnar vissa företag, i synnerhet mjölkproducerande jordbruksföretag.
- (31) Den kan även påverka handeln, med tanke på Italiens ställning på marknaden ⁽¹⁾.
- (32) Den kan även snedvrیدا konkurrensen, eftersom de företag som gynnades av den har fått en fördel (betalningsuppskovet löper utan ränta och är därför likvärdigt med ett räntefritt lån) som de inte skulle ha haft under normala marknadsvillkor och som har gjort att berörda företag har hamnat i en mer fördelaktig konkurrensposition jämfört med företag som inte har fått del av den ⁽²⁾.
- (33) Mot bakgrund av de ytterligare upplysningar som de italienska myndigheterna har lämnat som svar på inledandet av förfarandet enligt artikel 108.2 i fördraget är det emellertid nödvändigt att fastställa om åtgärden i fråga kan betraktas som stöd av mindre betydelse enligt förordning (EG) nr 1535/2007 och därför inte anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

VI. BEDÖMNING

VI.1. Förekomst av stöd

- (27) I enlighet med artikel 107.1 i fördraget ska stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, anses vara oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (28) Den berörda åtgärden, dvs. det stöd som ges genom betalningsuppskovet (som är likvärdigt med ett räntefritt lån, se punkt 13 andra strecksatsen ovan), men även det nya stöd som är en följd av överträdelsen av beslut 2003/530/EG (ingen ränta på redan gjorda årliga avbetalningar och grundbelopp och ränta som inte har betalats för resterande år före förfallodagen för avbetalningen den 31 december 2017) (nytt stöd, se punkt 13 tredje strecksatsen) faller inom ramen för följande definition:
- (29) Åtgärden kan tillskrivas staten eftersom den är en följd av en nationell lag. Den finansieras med offentliga medel i den mening att den italienska staten genom att bevilja betalningsuppskov avseende en årlig avbetalning som fastställdes i beslut 2003/530/EG och genom att
- (34) I sitt e-postmeddelande av den 26 april 2012 förklarade de italienska myndigheterna att den ränta som var knuten till betalningsuppskovet skulle ha uppgått till mellan 0,08 euro och 694,19 euro. De uppgav även att utförda kontroller hade visat att det tak som hade fastställts för Italien för tre räkenskapsår inte hade överskridits, men att de måste kontrollera om det fanns en risk att taket för enskilt stöd skulle överskridas om stöd av mindre betydelse under räkenskapsåren 2009, 2010 och 2011 slogs ihop.
- (35) Kommissionen kan förvisso konstatera att räntan på betalningsuppskovet i sig inte skulle överskrida de 7 500 euro som fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1535/2007. Kommissionen konstaterar även att det totala stödbelopp som beviljades genom betalningsuppskovet, dvs. 50 877,41 euro inte har lett till att det tak på

⁽¹⁾ År 2009 var Italien den femte största producenten av komjölk i EU med en produktion på 11 364 miljoner ton. År 2010 importerade Italien 1 330 602 ton och exporterade 4 722 ton mjölk.

⁽²⁾ Enligt EU-domstolens rättspraxis är det tillräckligt för att bevisa snedvrیدning av konkurrensen att ett företags konkurrensposition har förbättrats genom att det har fått en fördel som företaget inte skulle ha fått under normala marknadsvillkor och som konkurrerande företag inte har (mål 730/79, Philip Morris mot kommissionen, REG 1980, s. 2671).

320 505 000 euro som godkänns för Italien i bilagan till förordningen överskrids. Kommissionen har emellertid ingen ny information som visar att taket för enskilt stöd på 7 500 euro inte i något fall har överskridits, om allt stöd av mindre betydelse som samma stödmottagare har fått under de tre räkenskapsåren räknas in, eftersom kommissionen den 26 april 2012 inte hade fått någon information från de italienska myndigheter som utförde dessa kontroller. Den kan därför inte dra slutsatsen att stödtaket för enskilt stöd har respekterats i samtliga fall, i synnerhet eftersom kommissionen även måste ta hänsyn till det nya stöd som har uppstått i och med överträdelsen av beslut 2003/530/EG. Kommissionen måste i själva verket granska åtgärden i fråga i dess helhet (dvs. det stöd som var en följd av betalningsuppskovet, det stöd som var en följd av vad som kunde jämföras med ett räntefritt lån och det nya stöd som var en följd av överträdelsen av beslut 2003/530/EG): ett stort antal stödmottagare (mer än 1 250) gynnades av detta betalningsuppskov och stödbeloppet innefattade även en del av själva grundbeloppet (nämligen de årliga avbetalningar som skulle vara betalda den 31 december åren 2013, 2014, 2015, 2016 och 2017) plus ränta, vilket är betydligt mer än den ränta på betalningsuppskovet som de italienska myndigheterna utgick från som stöd för sina argument.

- (36) I artikel 3.7 i förordning (EG) nr 1535/2007 sägs även att "[s]töd av mindre betydelse får inte kumuleras med statligt stöd för samma stödberättigande kostnader, om sådan kumulering leder till en högre stödnivå än den som gäller i varje enskilt fall enligt gemenskapslagstiftningen".
- (37) Kommissionen har genom att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i fördraget redan visat att detta betalningsuppskov tillkom utöver det stöd som hade godkänts av rådet och som bör betraktas som det maximala stöd som fick beviljas i detta sammanhang.
- (38) De italienska myndigheterna anser vidare att betalningsuppskovet bör betraktas som en engångsåtgärd, med tanke på det begränsade utnyttjandet bland producenterna, de små belopp det var fråga om och att det inte

medförde någon ändring av avbetalningsplanen, vars struktur är densamma, både vad gäller det totala antalet avbetalningar och förfalldag.

- (39) Kommissionen delar inte denna uppfattning. Det är i själva verket tydligt att betalningsuppskovet har direkt anknytning till en återbetalning, för vilken en detaljerad avbetalningsplan godkändes i beslut 2003/530/EG. I artikel 1.1 första strecksatsen i detta beslut görs det klart att återbetalningen ska göras "genom årliga amorteringar av lika storlek". Betalningsuppskovet kan därför inte helt anses sakna anknytning till den avbetalningsplan som fastställdes genom beslut 2003/530/EG.
- (40) De italienska myndigheterna bestrider även att det stöd som godkändes av rådet är det maximala stöd som får beviljas mjölkproducenter. De anser att det i beslutet i fråga erkänns att det föreligger exceptionella omständigheter som motiverar ett godkännande av avbetalningsplanen, men att denna exceptionella karaktär inte i sig rättfärdigar att stödmottagarna inte ska få ta emot något annat stöd, eftersom fördraget endast hänvisar till exceptionella omständigheter och inte begränsar typen av stöd som godkänns eller de närmare bestämmelserna om hur det genomförs. I just detta fall framgår det till fullo av det sätt på vilket beslut 2003/530/EG antogs, dvs. enhälligt, att beslutet var exceptionellt och handlade om de omständigheter som gjorde att stödet var nödvändigt snarare än om stödet i sig.
- (41) Kommissionen håller inte med de italienska myndigheterna. Även om det i artikel 108.2 tredje stycket i fördraget sägs att "rådet enhälligt [kan] besluta att stöd ... ska anses vara förenligt med den inre marknaden ... om ett sådant beslut är motiverat på grund av exceptionella omständigheter" och det även i skäl 8 i beslut 2003/530/EG sägs att "det på grund av exceptionella omständigheter [är] motiverat att anse att [stödet] är förenligt med den gemensamma marknaden", kvarstår faktum att rådet självt i beslutet fastställde att stödet ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden "undantagsvis" och inte "med hänsyn tagen till de exceptionella omständigheterna". Termen "undantagsvis" visar tydligt att rådet ville understryka att beviljandet av stödet var unikt, trots att det i skäl 8 hade konstaterats att det förelåg exceptionella omständigheter. Även om de italienska myndigheternas hänvisning till enhällighet förvisso kan visa att förfarandet var exceptionellt innebär det inte att stödets unika karaktär enligt beslutet kan ifrågasättas.

(42) Det faktum att det stöd som godkändes av rådet, med tanke på dess unika karaktär, var det maximibelopp som kunde tillåtas i ett givet sammanhang, dvs. stödekvivalenten uppgick till 100 %, innebär att ett betalningsuppskov som tillkommer därutöver medför en automatisk tillämpning av bestämmelserna i artikel 3.7 i förordning (EG) nr 1535/2007 och att bidragsekvivalenten för betalningsuppskovet inte kan anses falla inom ramen för denna förordning och därför utgör statligt stöd. Dess förenlighet med den inre marknaden måste bedömas på grundval av de konkurrensregler som var i kraft när betalningsuppskovet beviljades, vilket även gäller det nya stöd som var en följd av överträdelsen av beslut 2003/530/EG.

VI.2 Stödets förenlighet med den inre marknaden

(43) De konkurrensregler som var i kraft när betalningsuppskovet beviljades fastställs i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd inom jordbruk och skogsbruk 2007–2013.

(44) De italienska myndigheternas ståndpunkt i e-postmeddelandet av den 26 april 2012 baserades på argumentet att betalningsuppskovet bör anses ingå i en stödordning av mindre betydelse. Myndigheterna lämnade därför ingen förklaring om huruvida betalningsuppskovet eller det nya stöd som inte låg inom ramen för beslut 2003/530/EG var förenligt med den inre marknaden enligt reglerna i ovannämnda riktlinjer.

(45) Kommissionen har därför ingen ny information som kan skingra de tvivel som den hade när den inledde det förfarande som fastställs i artikel 108.2 i fördraget. Det stöd som är knutet till betalningsuppskovet och därmed det nya stöd som uppstod till följd av överträdelsen av beslut 2003/530/EG utgör därför ensidigt stöd som endast är avsett att förbättra producenternas ekonomiska situation och inte bidrar till sektorns utveckling. Det utgör därför driftstöd som är oförenligt med den inre marknaden i den mening som avses i punkt 15 i de ovannämnda riktlinjerna.

VI.3 Återvinning

Vikten av att undanröja stödet

(46) I enlighet med fördraget och EU-domstolens rättspraxis är kommissionen, om ett stöd fastställs vara oförenligt med den inre marknaden, behörig att besluta att den berörda staten ska upphäva eller ändra stödet⁽¹⁾. I

EU-domstolens rättspraxis fastställs även att en stats skyldighet att avskaffa stöd som kommissionen anser vara oförenligt med den inre marknaden syftar till att återställa den tidigare situationen. Domstolen har i detta sammanhang förklarat att detta mål uppnås när stödmottagaren har återbetalat de belopp som han har mottagit och därmed har förlorat den fördel han åtnjöt på marknaden i förhållande till sina konkurrenter och den situation som förelåg före utbetalningen av stödet är återställd⁽²⁾.

(47) I enlighet med denna rättspraxis fastställs i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽³⁾ att om negativa beslut fattas i fall av olagligt stöd ska kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från stödmottagaren (vilket i föreliggande ärende är alla dem som har utnyttjat betalningsuppskovet).

(48) Italien måste därför vidta alla nödvändiga åtgärder för att återvinna det oförenliga stödet från mottagarna. I enlighet med punkt 42 i kommissionens tillkännagivande *Effektivare verkställande av kommissionsbeslut som ålägger medlemsstater att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd*⁽⁴⁾ har Italien fyra månader på sig efter ikraftträdandet av detta beslut att verkställa dess bestämmelser. Ränta ska betalas på de belopp som ska återvinnas och beräknas på grundval av kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽⁵⁾.

(49) Detta beslut ska genomföras utan dröjsmål, i synnerhet återvinningen av allt oförenligt enskilt stöd.

Förmåner och belopp som ska återvinnas

(50) Med tanke på det mycket specifika sammanhang i vilket stödet beviljades (dvs. att stödet tillkom i en plan som ingick i ett paket som hade godkänts av rådet) och följderna av stödet (överträdelsen av beslut 2003/530/EG när det gäller dem som utnyttjade betalningsuppskovet, samtidigt som stödet undantagsvis redan hade godkänts genom beslutet) bör följande återvinnas från de parter som utnyttjade betalningsuppskovet:

⁽¹⁾ Mål C-70/72, kommissionen mot Tyskland, REG 1973, s. 813, punkt 13.

⁽²⁾ Förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 75, mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-30671, punkterna 64–65.

⁽³⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 272, 15.11.2007, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

- a) Ränta på uppskovet med betalningen av den avgiftsdel som skulle betalas senast den 31 december 2010, plus ränta på resterande skuld fram till återvinningstidpunkten.
- b) Ränta på de årliga avbetalningar som skulle ha betalats den 31 december åren 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 och 2009 (själva grundbeloppet betalades innan betalningsuppskovet ledde till en överträdelse av beslut 2003/530/EG), plus ränta på resterande skuld fram till återvinningstidpunkten.
- c) Ränta på de årliga avbetalningar som skulle ha betalats den 31 december åren 2011 och 2012 (det finns ingen information om att grundbeloppen inte hade betalats i tid), plus dröjsmålsränta fram till återvinningstidpunkten.
- d) Grundbelopp och ränta avseende de årliga avbetalningar som skulle ha betalats den 31 december åren 2013, 2014, 2015, 2016 och 2017, som är den slutliga tidsfristen i den återbetalningsplan som upprättades i enlighet med beslut 2003/530/EG.

Bedömning av berörda parter synpunkter på återvinningen

- (51) Den vikt som de italienska myndigheterna fäster vid de låga belopp som ska återvinnas och risken att producenterna inkommer med nya överklaganden till de nationella domstolarna ändrar inte det faktum att statligt stöd som inte uppfyller de villkor som krävs för att omfattas av undantagen i artikel 107 i fördraget och som därför är oförenligt med den inre marknaden bör återvinnas från mottagarna för att återställa den situation som förelåg före utbetalningen av stödet. EU-domstolens rättspraxis visar i själva verket att avvecklingen av olagligt stöd som har förklarats vara oförenligt med den inre marknaden är det logiska resultatet av denna olaglighet, eftersom det enda syftet med återvinningen är att återställa den tidigare situationen⁽¹⁾. Målet att återställa den tidigare situationen uppnås så snart det olagliga stöd som är oförenligt med den inre marknaden har återbetalats av mottagaren och denne därmed har förlorat sin tidigare fördel i förhållande till sina konkurrenter på marknaden.

I sådana fall har den situation som förelåg före utbetalningen av stödet återställts⁽²⁾.

- (52) När det gäller de låga belopp som ska återvinnas verkar de italienska myndigheterna dessutom inskränka återvinningen till räntan på den årliga avbetalning som är föremål för uppskovet. Återvinningen, som endast ska beröra dem som faktiskt gynnades av betalningsuppskovet, måste emellertid, utöver räntan, omfatta allt stöd som har förklarats vara oförenligt (se punkt 50 ovan).
- (53) Argumentet att producenterna kan överklaga vid de nationella domstolarna kan slutligen inte anses vara relevant, eftersom det i EU-domstolens rättspraxis fastställs att en risk att det uppstår interna svårigheter, även oövervinnliga sådana, inte i sig kan rättfärdiga att en medlemsstat underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen⁽³⁾.
- (54) Italien kan därför tillämpa reglerna om stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn för att återvinna enskilt stöd från mottagare som uppfyllde alla krav i den gällande förordningen om stöd av mindre betydelse (förordning (EG) nr 1535/2007) vid den tidpunkt då det olagliga stöd som är oförenligt med den inre marknaden beviljades. I punkt 49 i kommissionens tillkännagivande *Effektivare verkställande av kommissionsbeslut som ålägger medlemsstater att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd* och som gäller stödordningar som förklarats olagliga och oförenliga med den inre marknaden⁽⁴⁾, fastställs att medlemsstaterna måste göra en ingående analys av varje enskilt stöd som beviljats på grundval av stödordningen i fråga. För att kvantifiera exakt vilket stödbelopp som ska återvinnas från varje enskild mottagare måste Italien därför fastställa omfattningen av det stöd som har beviljats ett specifikt projekt, som vid den tidpunkt då stödet beviljades uppfyllde alla villkor i en gruppundantagsförordning eller i en stödordning som kommissionen godkänt. I sådana fall får medlemsstaterna även tillämpa de materiella regler om stöd av mindre betydelse som var tillämpliga vid tidpunkten för beviljandet av det olagliga eller oförenliga stöd som är föremål för beslutet om återkrav enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd⁽⁵⁾. Enligt detta kriterium utgör enskilt stöd som beviljats inom ramen för denna åtgärd inte stöd för mottagare som när stödet beviljades uppfyllde villkoren i gällande förordning om stöd av mindre betydelse (förordning (EG) nr 1535/2007).

⁽¹⁾ Beslut av den 12 december 2012, mål T-260/00 – Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca m.fl. mot kommissionen, ännu inte offentliggjort, punkt 55.

⁽²⁾ Mål C-348/93, kommissionen mot Italien, REG 1995, s. I-673, punkt 27.

⁽³⁾ Dom av den 19 maj 1999 i mål C-6/97, Italien mot kommissionen, REG 1999, s. I-2981, punkt 34.

⁽⁴⁾ EUT C 272, 15.11.2007, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

VI.4 Bedömning av berörda parter synpunkter på andra förfaranden

- (55) När det gäller den första berörda partens synpunkter (punkt 22) vill kommissionen framhålla att betalningsuppskovet enligt artikel 40a i lag nr 122/2010 beträffande en avbetalning som skulle göras enligt en annan avbetalningsplan som inrättades genom lag nr 33/2009 inte omfattas av förfarandet i detta beslut, eftersom det inte gäller den tillkommande avbetalningsplan som fastställdes genom beslut 2003/530/EG.
- (56) När det gäller de andra två berörda parternas synpunkter på lagdekret nr 16/2012 (punkterna 24 och 26) granskar kommissionen för närvarande dessa. Kommissionen anser emellertid att de av administrativa effektivitetsskäl måste granskas för sig, bl.a. därför att en sammanslagning av de två förfarandena genom en utvidgning av förfarandet och tillämpning av alla administrativa formaliteter i samband med detta väsentligt skulle försena slutförandet av förfarandet i detta beslut.

VII. SLUTSATS

- (57) Kommissionen konstaterar att Italien olagligen har infört betalningsuppskovet i fråga, vilket innebär att även det stöd som uppskovet avser är olagligt (se punkt 13 andra strecksatsen ovan) och den nya stödordning som uppstått genom överträdelsen av beslut 2003/530/EG (se punkt 13 tredje strecksatsen). Ingen av stödåtgärderna kan därför anses vara förenlig med den inre marknaden, eftersom de italienska myndigheterna inte har lämnat några upplysningar som visar att de är förenliga med konkurrensreglerna inom jordbrukssektorn (se punkterna 43–45). (De har endast hävdat att betalningsuppskovet ska behandlas för sig, dvs. utan hänsyn till effekterna på beslut 2003/530/EG, och att det kan betraktas som en stödordning av mindre betydelse.) Kommissionen har därför inte kunnat skingra de tvivel som den uttryckte genom att inleda det förfarande som fastställs i artikel 108.2 i fördraget.
- (58) Det oförenliga stödet bör återvinnas med ränta från relevanta mottagare, dvs. från dem som faktiskt har utnyttjat det berörda betalningsuppskovet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det betalningsuppskov gällande den mjölkavgift som skulle vara betald den 31 december 2010, som infördes i punkt

12k i artikel 1 i lagdekret nr 225 av den 29 december 2010 genom lag nr 10/2011, och som olagligt tillämpats av Italien i strid med artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, utgör statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden.

2. Det stöd som genom underlåtenheten att uppfylla villkoren i beslut 2003/530/EG uppstod på grund av det betalningsuppskov som avses i artikel 1 och som Italien olagligt tillämpade i strid med artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 2

1. Italien ska återvinna det oförenliga stöd som avses i artikel 1.1–1.2 ovan från dem som har utnyttjat det betalningsuppskov som avses i artikel 1.1.

2. Ränta ska betalas på de belopp som ska återvinnas från och med den tidpunkt då de ställdes till mottagarnas förfogande fram till återvinningstidpunkten.

3. Röntan ska beräknas på sammansatt basis i enlighet med kapitel V i förordning (EG) nr 794/2004.

4. Återvinningen, som bara gäller parter som faktiskt har utnyttjat det betalningsuppskov som avses i artikel 1 och som därmed har gynnats av det stöd som avses i artikel 2, ska gälla följande:

- a) Ränta på uppskovet med betalningen av den avgiftsdel som skulle betalas senast den 31 december 2010, plus ränta på resterande skuld fram till återvinningstidpunkten.

- b) Ränta på de årliga avbetalningar som skulle ha betalats den 31 december åren 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 och 2009 (själva grundbeloppet betalades innan betalningsuppskovet ledde till en överträdelse av rådets beslut), plus ränta på resterande skuld fram till återvinningstidpunkten.

- c) Ränta på de årliga avbetalningar som skulle ha betalats den 31 december åren 2011 och 2012 (det finns ingen information om att grundbeloppet inte hade betalats i tid), plus dröjsmålsränta fram till återvinningstidpunkten.

- d) Grundbelopp och ränta avseende de årliga avbetalningar som skulle ha betalats den 31 december åren 2013, 2014, 2015, 2016 och 2017, som är den slutliga tidsfristen i den återbetalningsplan som upprättades i enlighet med rådets beslut.

5. Enskilt stöd som beviljats genom den ordning som avses i artikel 1 ska inte utgöra stöd om det när det beviljades uppfyllde villkoren i en förordning som antagits enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 994/98 som var tillämplig när stödet beviljades.

Artikel 3

1. Återvinningen av det stöd som avses i artikel 1 ska verkställas utan dröjsmål.
2. Italien ska se till att detta beslut genomförs inom fyra månader från det att det delgavs.

Artikel 4

1. Inom två månader efter den dag då detta beslut har delgetts ska Italien lämna följande upplysningar:
 - a) En förteckning över mottagare av stöd enligt de ordningar som avses i artikel 1 och det totala belopp som var och en av dem har fått enligt den berörda ordningen.
 - b) Det totala belopp (grundbelopp och ränta) som ska återvinnas från varje mottagare som fick stöd som inte omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse.
 - c) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits och planerats för att följa detta beslut.

d) Handlingar som visar att mottagarna har uppmanats att återbetala stödet.

2. Italien ska hålla kommissionen underrättad om de nationella åtgärder som vidtas för att genomföra detta beslut till dess att hela det stöd som beviljats enligt de ordningar som avses i artikel 1 har återvunnits. Italien ska på kommissionens begäran utan dröjsmål lämna upplysningar som åtgärder som redan har vidtagits och som planeras för att följa detta beslut. Italien ska även lämna detaljerade upplysningar om de stödbelopp och räntor som redan har återvunnits från mottagarna.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 17 juli 2013.

På kommissionens vägnar
Dacian CIOLOS
Ledamot av kommissionen

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

BESLUT nr 4/2013 AV AVS-EU-AMBASSADÖRSKOMMITTÉNS

av den 7 november 2013

om utnämning av ledamöter i styrelsen för Teknikcentrumet för jordbruks- och landsbygdssamarbete

(2013/666/EU)

AVS-EU-AMBASSADÖRSKOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, vilket undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽¹⁾, ändrades första gången i Luxemburg den 25 juni 2005 ⁽²⁾ och ändrades andra gången i Ouagadougou den 22 juni 2010 ⁽³⁾, särskilt artikel 3.5 i bilaga III,

med beaktande av beslut nr 4/2006 av AVS-EG-ambassadörskommittén av den 27 september 2006 om stadgar och arbetsordning för Teknikcentrumet för jordbruks- och landsbygdssamarbete ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.3, och

av följande skäl:

(1) Mandatet för ledamöterna i styrelsen för Teknikcentrumet för jordbruks- och landsbygdssamarbete, som förlängdes genom AVS-EU-ambassadörskommitténs beslut nr 2/2013 ⁽⁵⁾, löpte ut den 21 augusti 2013.

(2) Följaktligen måste nya ledamöter utses.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan att det påverkar senare beslut som kommittén kan komma att fatta inom ramen för sina befogenheter utnämns följande

personer till ledamöter i styrelsen för Teknikcentrumet för jordbruks- och landsbygdssamarbete:

— Eric TOLLENS

för en mandatperiod på två år som löper ut den 6 november 2015 och

— Baba Y. ABUBAKAR,

— Augusto Manuel CORREIA,

— Helena JOHANSSON,

— Faustin R. KAMUZORA,

— Clement K. SANKAT

för en mandatperiod på fem år som löper ut den 6 november 2018.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 7 november 2013.

På AVS-EU-ambassadörskommitténs vägnar

R. KAROBLIS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Avtal om ändring av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (EUT L 209, 11.8.2005, s. 27).

⁽³⁾ Avtal om ändring för andra gången av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 och ändrat första gången i Luxemburg den 25 juni 2005 (EUT L 287, 4.11.2010, s. 3).

⁽⁴⁾ EUT L 350, 12.12.2006, s. 10.

⁽⁵⁾ EUT L 163, 15.6.2013, s. 30.

BESLUT nr 5/2013 AV AVS–EU-AMBASSADÖRSKOMMITTÉN
av den 7 november 2013
om stadgarna för Teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete
(2013/667/EU)

AVS–EU-AMBASSADÖRSKOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽¹⁾, ändrat första gången i Luxemburg den 25 juni 2005 ⁽²⁾ och ändrat för andra gången i Ouagadougou den 22 juni 2010 ⁽³⁾ (nedan kallat AVS–EU-avtalet) särskilt artikel 3.5 och 3.6 i dess bilaga III, och

av följande skäl:

- (1) I den andra översynen av AVS–EU-avtalet ändrades bilaga III till avtalet i syfte att se över det uppdrag som getts till Teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete samt i syfte att klargöra och förstärka styrningen av detta organ, särskilt ambassadörskommitténs övervakning och styrelsens ansvar.
- (2) Genom AVS–EU-ministerrådets beslut nr 2/2010 ⁽⁴⁾ fastställdes den provisoriska tillämpningen av den andra ändringen av AVS–EU-avtalet från och med den 31 oktober 2010.
- (3) Följaktligen bör stadgarna för Teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete (nedan kallat *centrumet*) ändras i enlighet med detta.

- (4) I enlighet med artikel 3.5 i bilaga III till AVS–EU-avtalet fastställer ambassadörskommittén centrumets stadgar. Det är därför lämpligt att ambassadörskommittén antar ett beslut i detta syfte.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Härmed antas de stadgar för Teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete som bifogas detta beslut.

Europeiska unionen och AVS-staterna ska, var och en i den mån de berörs, vidta de åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut.

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 7 november 2013.

På AVS–EU-ambassadörskommitténs vägnar

R. KAROBLIS
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Avtal om ändring av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (EUT L 209, 11.8.2005, s. 27).

⁽³⁾ Avtal om ändring för andra gången av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 och ändrat första gången i Luxemburg den 25 juni 2005 (EUT L 287, 4.11.2010, s. 3).

⁽⁴⁾ Beslut nr 2/2010 av AVS–EU-ministerrådet av den 21 juni 2010 om de övergångsåtgärder som ska tillämpas från och med dagen för undertecknandet fram till dagen för ikraftträdande av avtalet om ändring för andra gången av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 och ändrat första gången i Luxemburg den 25 juni 2005 (EUT L 287, 4.11.2010, s. 68).

BILAGA

STADGAR FÖR TEKNIKCENTRUM FÖR JORDBRUKS- OCH LANDSBYGDSSAMARBETE

Artikel 1

Syfte

1. Teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete (nedan kallat *centrumet*), i den mening som avses i bilaga III till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan ⁽¹⁾, ändrat första gången i Luxemburg den 25 juni 2005 ⁽²⁾ och ändrat för andra gången i Ouagadougou den 22 juni 2010 ⁽³⁾ (nedan kallat *AVS-EU-avtalet*), ska vara ett gemensamt tekniskt organ för AVS-EU. Det ska vara en juridisk person och ska, i alla stater som är parter i AVS-EU-avtalet, ha den mest omfattande rättskapacitet som ges till juridiska personer av samma slag enligt den nationella lagstiftningen.
2. Centrumets personal ska åtnjuta de gängse privilegier, den immunitet och de lättnader som föreskrivs i artikel 1 andra stycket i protokoll 2 om privilegier och immunitet i AVS-EU-avtalet och som avses i förklaringarna VI och VII som fogats till AVS-EU-avtalet.
3. Centrumet ska vara en organisation som drivs utan vinstsyfte.
4. Centrumet ska provisoriskt ha sitt säte i Wageningen (i Nederländerna) med ett lokalkontor i Bryssel.

Artikel 2

Principer och mål

1. Centrumet ska bedriva sin verksamhet i enlighet med bestämmelserna och målen i AVS-EU-avtalet. Det ska sträva mot målen i artikel 3 i bilaga III till AVS-EU-avtalet under överinseende av ambassadörskommittén.
2. Centrumet ska utarbeta dessa mål närmare i ett övergripande strategidokument.
3. Centrumets verksamhet ska bedrivas i nära samarbete med de institutioner och organ som avses i AVS-EU-avtalet och i de förklaringar som är fogade till avtalet. Vid behov får centrumet vända sig till regionala och internationella institutioner, särskilt sådana som är belägna i Europeiska unionen eller AVS-staterna och vars verksamhet omfattar jordbruks- och landsbygdsutveckling.

Artikel 3

Finansiering

1. Centrumets budget ska finansieras i enlighet med de regler som föreskrivs i AVS-EU-avtalet för samarbetet för utvecklingsfinansiering.
2. Ytterligare medel kan anslås till centrumets budget från andra parter i syfte att uppnå målen i AVS-EU-avtalet och genomföra det strategidokument som centrumet utarbetat.

Artikel 4

Ambassadörskommittén

1. Ambassadörskommittén ska vara tillsynsmyndighet för centrumet i enlighet med artikel 3.5 i bilaga III till AVS-EU-avtalet. Den ska utse medlemmarna i centrumets styrelse och centrumets direktör på förslag av styrelsen. Den ska övervaka centrumets övergripande strategi och utöva tillsyn över styrelsen.
2. Ambassadörskommittén ska bevilja direktören ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten. Med tanke på beviljandet av ansvarsfrihet ska ambassadörskommittén erhålla en rekommendation från styrelsen på grundval av granskningen av årsredovisningarna och revisorns utlåtande tillsammans med de svar som direktören har lämnat.

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Avtal om ändring av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (EUT L 209, 11.8.2005, s. 27).

⁽³⁾ Avtal om ändring för andra gången av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 och ändrat första gången i Luxemburg den 25 juni 2005 (EUT L 287, 4.11.2010, s. 3).

3. Ambassadörskommittén kan när som helst se över och ändra de beslut som centrumet har fattat. Den ska regelbundet informeras av styrelsen och på begäran av ambassadörskommittén även av centrumets direktör.

Artikel 5

Styrelsen

1. En styrelse ska inrättas med uppgift att understödja, övervaka och kontrollera de tekniska, administrativa och finansiella aspekterna av all verksamhet som centrumet bedriver.
2. Styrelsen ska vara jämbördigt partssammansatt och sammanlagt bestå av sex medlemmar, tre AVS-medborgare och tre medborgare i Europeiska unionen, som väljs ut av parterna i AVS-EU-avtalet och utses av ambassadörskommittén på grundval av sina yrkesmässiga kvalifikationer i fråga om jordbruks- och landsbygdsutveckling och/eller informations- och kommunikationspolitik, vetenskap, förvaltning och teknik.
3. För att säkerställa kontinuiteten i styrelsens verksamhet ska ambassadörskommittén sträva efter att inte ersätta alla styrelsens medlemmar under samma kalenderår.
4. Styrelsemedlemmarna ska utses av ambassadörskommittén, i enlighet med de förfaranden som den fastställer, för en period av högst fem år, och en översyn efter halva tiden ska göras.
5. Styrelsen ska hålla tre ordinarie sammanträden per år. För utförandet av sina uppgifter kan den dessutom vid behov hålla ett extra sammanträde på begäran av ambassadörskommittén, styrelseordföranden eller direktören. Centrumet ska fungera som sekretariat för styrelsen.
6. Styrelsemedlemmarna ska sköta sina uppgifter självständigt, får vare sig begära eller ta emot instruktioner från tredje part och ska agera endast i centrumets intresse. Uppdraget som styrelsemedlem är inte förenligt med annan av centrumet arvoderad verksamhet.
7. Styrelsemedlemmarna ska sinsemellan välja en ordförande och en vice ordförande för en period av högst fem år i enlighet med bestämmelserna som anges i styrelsens arbetsordning. Posten som ordförande ska tillfalla en medborgare i den part (AVS eller Europeiska unionen) som inte innehar posten som centrumets direktör. Posten som vice ordförande ska tillfalla en medborgare i den part som inte innehar posten som ordförande.
8. Vid styrelsens sammanträden ska observatörer från Europeiska kommissionen, generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd samt en företrädare för AVS-staternas sekretariat närvara.
9. Styrelsen får inbjuda andra medlemmar av centrumets direktion och personal och/eller externa experter för att uttala sig om specifika frågor.
10. Styrelsen ska fatta sina beslut med enkel majoritet bland de medlemmar som är närvarande eller företrädna i enlighet med bestämmelserna i dess arbetsordning. Varje styrelsemedlem ska ha en röst. Vid en delad omröstning ska ordförandens röst vara utslagsgivande.
11. Ett protokoll ska upprättas från varje sammanträde. Diskussionerna i styrelsen ska vara konfidentiella.
12. Styrelsen ska själv anta sin arbetsordning och ska översända den till ambassadörskommittén för kännedom.

Artikel 6

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska noga övervaka och utöva tillsyn över centrumets verksamhet. Styrelsen ska vara ansvarig inför ambassadörskommittén.
2. Styrelsen ska
 - a) fastställa utkastet till budgetförordning i enlighet med reglerna för Europeiska utvecklingsfonden och dessa stadgar och ska översända det till ambassadörskommittén för godkännande,
 - b) fastställa och godkänna centrumets tjänsteforeskrifter och interna verksamhetsregler i överensstämmelse med reglerna för Europeiska utvecklingsfonden och dessa stadgar, och översända dem till ambassadörskommittén för kännedom,
 - c) utöva tillsyn över centrumets verksamhet och se till att dess uppdrag och reglerna genomförs korrekt,

- d) anta centrumets årliga och fleråriga arbetsprogram och dess budget och översända dem till ambassadörskommittén för kännedom,
- e) lämna regelbundna rapporter och utvärderingar av centrumets verksamhet till ambassadörskommittén,
- f) anta centrumets övergripande strategidokument och översända det till ambassadörskommittén för kännedom,
- g) godkänna centrumets organisationsstruktur, personalpolitik och organisationsplan,
- h) årligen bedöma direktörens arbete och arbetsplan och överlämna en rapport till ambassadörskommittén om detta,
- i) godkänna rekryteringen av nya anställda och förnyelse, förlängning eller uppsägning av kontrakt med redan anställda,
- j) godkänna årsredovisningarna på grundval av granskningen av revisionsberättelsen,
- k) överlämna årsredovisningarna och revisionsberättelsen tillsammans med en rekommendation till ambassadörskommittén för beviljande av direktörens ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten,
- l) godkänna årsrapporterna och överlämna dem till ambassadörskommittén för kontroll av att centrumets verksamhet är förenlig med de mål som fastställs i AVS-EU-avtalet och centrumets övergripande strategidokument,
- m) lämna förslag till ambassadörskommittén vid utnämningen av centrumets direktör,
- n) om det skulle visa sig nödvändigt och efter att ha prövat alla försoningsåtgärder och lösningar samt med iakttagande av rätten till försvar, med ett vederbörligen motiverat förslag föreslå att ambassadörskommittén avsätter direktören,
- o) lämna förslag till ambassadörskommittén om en förlängning av direktörens mandat för en andra och slutlig period som baseras på en grundlig utvärdering av hans eller hennes arbete under den första perioden,
- p) rapportera till ambassadörskommittén om alla viktiga frågor som uppkommer i samband med att styrelsen fullgör sina uppgifter,
- q) rapportera till ambassadörskommittén om de åtgärder som vidtagits till följd av ambassadörskommitténs synpunkter och rekommendationer som åtföljer dess beslut om ansvarsfrihet.

3. Efter ett konkurrensutsatt anbudsförfarande ska styrelsen, bland minst tre anbud, välja en revisionsfirma för en period på tre år. Denna firma ska vara medlem av ett internationellt erkänt tillsynsorgan. De revisorer som väljs ska kontrollera om årsredovisningarna har upprättats på ett korrekt sätt och enligt internationella redovisningsnormer och ger en sann och rättvis överblick av centrumets ekonomiska situation. Revisorerna ska också kommentera sundheten hos centrumets ekonomiska förvaltning.

4. Styrelsen ska rekommendera ambassadörskommittén att bevilja direktören ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten efter granskningen av centrumets årsredovisning.

Artikel 7

Direktören

1. Centrumet ska ledas av en direktör som utses av ambassadörskommittén på förslag av styrelsen för en period på upp till fem år. Ambassadörskommitténs båda ordförande ska underteckna direktörens förordnande. På grundval av mycket goda prestationer kan ambassadörskommittén på styrelsens rekommendation i undantagsfall förnya mandatet för direktören för en period på högst fem år. Ingen förlängning ska vara möjlig efter denna period. Ett godkännande av en andra slutlig period ska baseras på en grundlig utvärdering, på grundval av kontrollerbara prestationskriterier som styrelsen överlämnat till ambassadörskommittén.

2. Direktören ska ansvara för centrumets rättsliga och institutionella representation och för genomförandet av centrumets befogenheter och uppgifter.

-
3. Direktören ska ansvara för att följande dokument inges till styrelsen för godkännande:
 - a) Centrumets övergripande strategidokument.
 - b) De årliga och fleråriga verksamhets- och arbetsprogrammen.
 - c) Centrumets årliga budget.
 - d) Årsrapporten samt regelbundna rapporter och utvärderingar.
 - e) Dokument rörande centrumets organisationsstruktur, personalpolitik och organisationsplan.
 - f) Dokument om rekrytering av nya anställda och förnyelse, förlängning och uppsägning av kontrakt med redan anställda.
 4. Direktören ska ansvara för centrumets organisation och dagliga förvaltning. Direktören ska rapportera till styrelsen om eventuella genomförandeåtgärder till centrumets interna verksamhetsregler.
 5. Direktören ska rapportera till styrelsen om alla viktiga frågor som uppkommer under arbetets gång och ska vid behov informera ambassadörskommittén om dessa.
 6. Direktören ska presentera sin årliga resultathanteringsplan och rapport om de framsteg som gjorts för styrelsen för bedömning och dessa dokument ska därefter överlämnas till ambassadörskommittén.
 7. Direktören ska ansvara för att årsredovisningarna inges till styrelsen för godkännande och överlämnande till ambassadörskommittén.
 8. Direktören ska vidta alla lämpliga åtgärder för att rätta sig efter ambassadörskommitténs synpunkter och rekommendationer som åtföljer dess beslut om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten.
-

RÄTTELSER

Rättelse till rådets förordning (EU) nr 566/2012 av den 18 juni 2012 om ändring av förordning (EG) nr 975/98 om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som skall sättas i omlopp

(Europeiska unionens officiella tidning L 169 av den 29 juni 2012)

På sidan 9, artikel 1g, ska det

i stället för: "Artikel 1g

Utgivande medlemsstater ska senast den 20 juni 2062 uppdatera sina nationella sidor på ordinarie mynt i syfte att fullt ut efterleva denna förordning."

vara: "Artikel 1g

Utgivande medlemsstater ska senast den 20 juli 2062 uppdatera sina nationella sidor på ordinarie mynt i syfte att fullt ut efterleva denna förordning."

På sidan 10, artikel 1j, ska det

i stället för: "Artikel 1j

Artiklarna 1c, 1d, 1e samt artikel 1h.2

- a) ska inte gälla för mynt i omlopp som givits ut eller tillverkats före den 19 juni 2012,
- b) ska, under en övergångsperiod som löper ut den 20 juni 2062 inte gälla för utformningar som redan rättsligen används på mynt i omlopp den 19 juni 2012. Mynt i omlopp som har getts ut eller tillverkats under övergångsperioden får förbli lagliga betalningsmedel utan någon tidsbegränsning."

vara: "Artikel 1j

Artiklarna 1c, 1d, 1e samt artikel 1h.2

- a) ska inte gälla för mynt i omlopp som givits ut eller tillverkats före den 19 juli 2012,
 - b) ska, under en övergångsperiod som löper ut den 20 juli 2062 inte gälla för utformningar som redan rättsligen används på mynt i omlopp den 19 juli 2012. Mynt i omlopp som har getts ut eller tillverkats under övergångsperioden får förbli lagliga betalningsmedel utan någon tidsbegränsning."
-

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV